KOERIER

Stella Matutina College

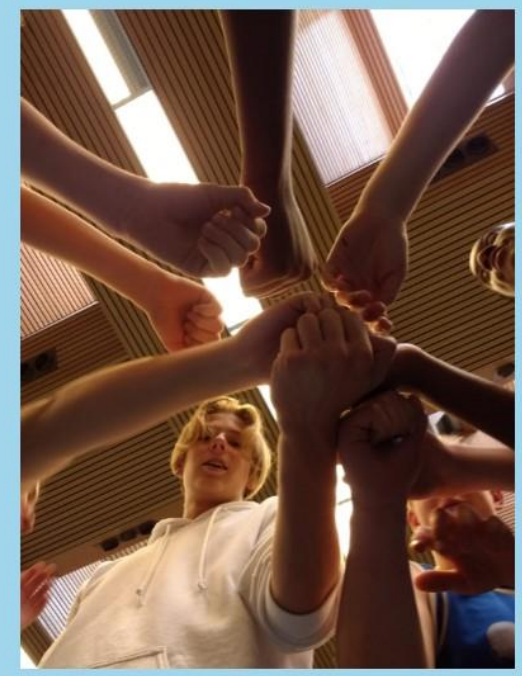

Stella-Matutinacollege

2020 Jaargang 26

www.smclede.be

Voorwoord

Het schooljaar 2019 – 2020 zal voor altijd in ons geheugen gegrift staan. Maar ook al kreeg dit schooljaar een totaal andere wending door de coronapandemie, toch mogen we met trots terugblikken op een boeiend schooljaar. In onze Koerier krijgt u zoals gewoonlijk een overzicht, ik wens u veel lees- en kijkplezier.

Het Stella-Matutinacollege startte dit schooljaar alweer met een grote groep eerstejaars en een stijgend leerlingenaantal, net zoals de voorbije jaren. Hierbij wil ik u, beste ouders, oprecht danken voor het vertrouwen dat u aan onze school schenkt alsook voor de samenwerking in de begeleiding van uw zoon of dochter.
Samen met een enthousiast team personeelsleden en mijn collega Tim De Gendt mochten we dit schooljaar 860 leerlingen ondersteunen in hun leerproces en begeleiden in hun groei naar volwassenheid. Ook met deze grote stijging van onze schoolpopulatie blijven we garant staan voor kwaliteitsvol onderwijs in een veilig leef- en leerklimaat met grote zorg voor al onze leerlingen. Ons jaarthema “laat maar komen” zorgde voor een boost, er komen grote uitdagingen op ons af maar we zijn er klaar voor en samen zorgen we voor een geslaagd schooljaar. En ja, naast de vele vernieuwingen, was de lockdown die in maart werd afgekondigd voor iedereen in al zijn aspecten een uitdaging die kon tellen.

Op onze school volgen we de onderwijsvernieuwingen op de voet. De modernisering van het secundair onderwijs startte in het eerste jaar. Hierdoor werd nog meer ingezet op co-teachen, projectmatig werken en differentiëren. Daarnaast werd ook naarstig gewerkt aan de voorbereiding van de vernieuwing in het tweede jaar waarbij het inzetten op interesses van leerlingen centraal staat. Op het SMC zullen vanaf volgend schooljaar verschillende basisopties kunnen worden gekozen. Op die manier kunnen leerlingen hun talenten ontdekken om zo na de eerste graad een goede studiekeuze te kunnen maken voor de tweede graad.
Ook werd dit schooljaar meer ingezet op mogelijkheden voor leerlingen die extra uitdagingen nodig hebben. Naast het volgen van extra vakken en het organiseren van projecten, werden ook de olympiades voor verschillende vakken in de picture gezet met mooie resultaten tot gevolg. Het is opvallend hoeveel talent er op onze school aanwezig is en hoeveel leerlingen op school en daarnaast schitteren.
Ook op logistiek vlak staat de school niet stil. De nieuwe units aan de kant van de Bellaertstraat en de nieuwe computerklas werden in september in gebruik genomen. Daarnaast werden ook alle andere computers vernieuwd. Begin volgend schooljaar wordt de speelplaats in de Bellaertstraat opgefrist en wordt een nieuwe overkapping geplaatst.

Vanaf 14 maart 2020 kreeg het schoolleven een totaal andere wending. De lessen werden geschorst, meerdaagse uitstappen en activiteiten afgelast en ook onze opendeurdag kon niet doorgaan. Een periode van onzekerheid en onwetendheid startte. De school bleef leeg en iedereen vertoefde in zijn eigen bubbel. Het lesgeven nam een andere vorm aan, het bord werd vervangen door de computer en we gingen aan de slag vanuit ons "kot". Lessenroosters werden aangepast en leerstof werd vanop afstand gegeven via filmpjes, Smartschool Live, powerpoints... en onze leerlingen gingen naarstig aan het werk. Tijdens de middagpauze bracht de muziek van Radio SMC ons dichter bij elkaar. Gelukkig konden we na weken lockdown voor een aantal leerjaren de school terug openen. Het was een blij weerzien en de richtlijnen social distancing, handen ontsmetten en mondmaskers opzetten werden zeer goed opgevolgd. Door deze periode kwam het besef dat we het samen zijn op school heel hard hebben gemist. Het samenwerken en zorg dragen voor elkaar zullen na deze periode nog meer in de picture staan, we hopen alvast op 1 september 2020 met alle leerlingen en personeelsleden samen te kunnen starten. We gaan de toekomst positief tegemoet en blijven ons samen inzetten voor de groei van elke leerling tot knappe jonge mensen van goede wil.

De personeelsleden en het directieteam wensen u in deze bizarre tijd een mooie en vreugdevolle zomervakantie. We hopen dat in de vakantie u en uw dierbaren in goede gezondheid mogen blijven en wensen u het allerbeste.

Hilde De Smet
Directeur

Colofon

Verantwoordelijke uitgever:

Hilde De Smet
Bellaertstraat 11
9340 Lede

Vzw Vrij Katholiek Onderwijs Lede

Koerier is het huisblad van het Stella-Matutinacollege van en voor de (oud-) leerlingen, het personeel, de oud-leraren, de ouders, het schoolbestuur en al wie een hart heeft voor onze school.

Publicatie: juni 2020 – 26ste jaargang

Inhoud

Voorwoord 1
Colofon 2
Inhoud 3
Bezoek Valkenier 4
Zo moest het niet. Of net wel. 5
Poëzieprijs derdes 8
Bezoek rusthuis Lede 9
Pastoraal op school 10
Inleefdag op school 11
Business game 12
Fort van Breendonk & Kazerne Dossin 13
Unimath 15
3de circusmarathon voor 'Kom op tegen Kanker' 16
Door regen en wind 17
Gezond ontbijt 18
18 oktober 19
De langste dag van het jaar: "De dag van de jeugdbeweging" 19
Rode Neuzendag 20
Leave a light on 21
Voorleesweek 2019 22
Tussen kunst & quarantaine 22
English week 23
Mijn superheld 24
Provinciale - en Vlaamse scholenkampioenschappen MOEV 2019 -2020 25
Theater: "Woestzoeker" 30
Bibliotheekbezoek Lede 31
Observatie 3HuWe bij de kleuters en collega's van de Kluisberg! 33
Lezen in tijden van Cholera 35
In de lessen natuurwetenschappen 36
Wiskunde B-dag 37
Ik zie wat jij niet ziet 38
TopTeam 39
Het schoolleven in coronatijd 40
Sportdag 2de jaar 42
Biotoopstudie in het park van Mesen 43
Valkerij De Kaproen 44
Een avondje cultuur met onze zesdejaars 45
Olympiades 48
Blijf in uw kot... en doe wat aan fysica 54
Phaëton en Icarus 56
Art meets past/present/future 58
Superior Frans Temmerman 59
Noach in coronatijden 60
Kaartjes voor 1LA 62
Business game 63
Griet Op de Beeck 63
Dag van de jeugdbeweging 65
Een onvergetelijke (sport)dag 66
SMC Lede Leest! 68
Voorleesweek 70
H-h-horror f-f-filmavond 71
Impressies 73
Skireis krokus 75
Hard times of Heart Times? 78
Deaconstructs 79
Tijd om afscheid te nemen 81
Stop De Armoede 17 oktober 2019 83
Youca Action Day 17 oktober 2019 84
Hotel Belvedère, ... 86
een recensie. 86
Fotografie 88
Sportdag valt in het water 89
100-dagen 91
SMC Lede in Lockdown 92

Bezoek Valkenier

Vogels, het is niet echt mijn ding. Gelukkig wist ik na een paar zinnen al waarover het ging. Vogels hebben een groot effect op de natuur. Bedankt valkenier om mij bij te leren over vogels. Ik denk er nu meer en meer aan.

Rachel 1T

Ik vond het hele mooie vogels en heb veel bijgeleerd over de soorten vogels. Het was tof dat ze gekomen zijn en dat ze zo veel doen voor de dieren. Ik zou graag eens bij hen op bezoek gaan in het vogelcentrum.

Loes 1ME

Er waren eens vogels… veel vogels! Ook vogels met oranje ogen, het was super cool. Nu wil ik misschien ook een vogel.

Fariza 1T

Het was een spannend moment en ik heb veel bijgeleerd. Het was een speciale ervaring! We hebben verschillende soorten gezien, zoals uilen, buizerds… Het was zo leuk en heel interessant. Voor mij was het een fantastisch moment!

Sammy 1ME

Er waren veel vogels en ze hebben er van alles over verteld. De vogels waren prachtig. Toen het gedaan was, wist ik niet meer wat ik dacht. Voor we er naar toe gingen, had ik iets in mijn hoofd, maar achteraf bleek het iets helemaal anders te zijn.

Axelle 1ME

Ik vond het heel leuk en mij zal altijd bijblijven dat een uil zijn hoofd ongeveer driekwart kan draaien. De vogels waren heel mooi. We hebben over vier soorten groepen geleerd: de opruimers, de carnivoren … Ik zal dit altijd onthouden!

Mirte 1ME

We hebben niet zoveel moeten doen, maar wel super veel gezien! Het was zo leuk. De leukste vond ik de oehoe en de gier, maar ook de andere vogels waren tof.

Bert 1ME

Zo moest het niet.
Of net wel.

Wanneer leerlingen zich niet houden aan de opdracht, gebeuren er soms spectaculaire zaken. Ik laat jullie graag meegenieten van de taak rond literaire actualiteit waarmee Tigerlily Meersschaut uit 6WeWi2 mijn dag heeft gekleurd:

Louis Paul Boon werd na het verschijnen van de Engelse vertaling van *De Kapellekensbaan* als een kandidaat voor de Nobelprijs voor Literatuur gezien. Jammer genoeg lukte het hem niet, maar dat maakt zijn roman niet minder goed. Ik pak de opdracht van literaire actualiteit een beetje anders aan: hieronder volgt een uiteenzetting waarom ik vind dat dit boek nog zeer actueel is, maar liefst 65-70 jaar na de publicatie. Hiervoor zal ik voorbeelden die ik in de tekst tijdens het lezen heb aangeduid, vergelijken met een aspect van onze huidige samenleving.

Ik steek graag van wal met iets stilistisch: zijn taalgebruik. Woorden als '*vaneigens*', '*moogt*' en '*viezentist*', uitdrukkingen als '*ze* gingen *zij*' en '*ge kunt mijn kloten kussen*', zijn naast typisch Vlaams, ook nog steeds extreem courant. In de verantwoording spreekt men van "een bijzonder tegendraads idioom, dat gekenmerkt wordt door talloze afwijkingen van de syntactische en lexicale geplogenheden en een ronduit anarchistische spelling" (Humbeeck K. & Vanegeren B., 2009), geef mij Boons verwoording maar terug in plaats van deze ingewikkelde boterham! Zijn droge verwoordingen ('Valeer zijn *bak uitmesten*') en gebrek aan interpunctie maken het boek tot wat het is in mijn ogen.

Als volgende haal ik een beetje politiek aan, want het is geen geheim dat het verhaal doorspekt is met politieke spanning. De komst van de socialen '*ergens in tjaar 1800*' joeg de conservatieve inwoners van de Kapellekensbaan angst aan. Boon verwijst in het begin naar het liberalisme met '*blauwsel* dat *tegen de gevel* gestreken werd' en een beetje later heeft hij het over '*ultrarode marxisten*'. Verder worden er nog veel politieke stromingen door elkaar aangehaald, wat het soms wel moeilijk maakt om te volgen. Hoogstwaarschijnlijk ligt dit gewoon aan mijn geringe kennis over politiek. Wat ik wel weet, is dat er sinds de laatste verkiezingen ook in onze samenleving meer spanning is. De rode socialisten krijgen overal de schuld van ('Tis al de schuld van de sossen'), de groenen worden als mietjes beschouwd want die recycleren en het Vlaams Belang… Ja wat valt daarover te zeggen? Dan hebben we nog de partijen daartussen: CD&V, N-VA, Open VLD, PVDA… Veel te ingewikkeld voor mij, maar wel heel actueel.

Louis Paul Boon was duidelijk een goed ingelezen man. Wat het nog interessanter maakte: veel van de werken en kunstenaars die hij aanhaalt, ben ik zelf al tegengekomen de voorbije jaren op school. Zo gaat het in een groot deel van het verhaal over Reinaert, een sluwe vos waar we in het vijfde middelbaar veel over te weten zijn gekomen. Een satire op de toenmalige maatschappij, verscholen weergegeven door het gebruik van antropomorfismen, net zoals Boon kritiek geeft: "Arm Vlaanderen waarin ge niets moogt zeggen dat naar het leven afgekeken is". Los van het Reinaertgedeelte, werden kunstenaars en auteurs als Van Gogh, Picasso, Breughel, Shakespeare, Goya, Nietzsche, Goethe… vernoemd. Ook werken als *Eva in het paradijs*, *Het oordeel van Paris*, *Hamlet*, *De draad van Ariadne*, *Pygmalion, De toespraak tot de hoofden van Lebak* en fragmenten in het Oudnederlands uit Boons eigen werk *Wapenbroeders* komen hier en daar aan bod. Het toeval wil dat ik Breughel onlangs nog voor een taak gebruikt heb, bij Engels zijn we bezig met Hamlet en *Kerngedachten* van Friedrich Nietzsche ligt momenteel klaar om gelezen te worden.

Het boek bevatte voor mij ook een enorm kippenvelmoment. Binnen de eerste week na het losbreken van de hel in Amerika, kwam ik op het stukje over de '*vreemde vruchten aan de bomen in zuid-amerika*'. Voor mezelf, een half Rwandese met een moeder die de oorlog in Rwanda heeft meegemaakt, was dit wel een stukje om stil van te worden en bij te blijven staan. Dit is voor mij dé reden dat ik een variant op de oorspronkelijke opdracht wou maken. Dit boek dat decennia geleden geschreven en uitgebracht is, haalt iets aan uit een nog verder verleden dat nu anno 2020 nog steeds realiteit is. Een onschuldige man in Amerika wordt vermoord door een agent die hem kende, om een zogezegd vals bankbiljet dat later niet eens vals bleek te zijn. Acht minuten lang heeft die agent, wiens naam ik niet eens wil noemen, op Georges nek gezeten met zijn knie. Alle rellen die momenteel in Amerika aan de gang zijn, zijn jaren aan opgekropte woede die naar buiten komen, niet alleen van de zwarte gemeenschap die het onnodige politiegeweld beu is, maar ook een algemene revolte tegen de politiek daar. In 1930 werden twee Afro-Amerikaanse mannen mishandeld en opgehangen omdat ze verdacht werden in een overval, moord en verkrachting. In 2020 worden Afro-Amerikaanse mannen, vrouwen en kinderen vermoord voor een $10-biljet, voor een zak Skittles vast te hebben of omdat ze liggen te slapen in hun eigen huis. What a time to be alive.

Op een positievere noot: er zitten ook elementen in die nu, gelukkig, nog steeds terug te vinden zijn! Ondineke heeft bijvoorbeeld een feministisch kantje. Ze toont het niet vaak, maar ze haalt wel aan dat '*een vrouw ook nog wat meer is dan een lijf*', iets wat tot op de dag van vandaag niet in alle samenlevingen beaamd wordt. Er is nog veel werk aan de winkel, want de vrouwen in het verhaal zijn ook minder fel dan de mannen in hun uitdrukkingen, maar er is al verbetering gekomen en die blijft komen. Naast feminisme, heeft Boon het nog over een pianist die '*nooit iets dierlijks, nooit vis of vlees of eieren*' wilt eten. De pianist in kwestie was dus een veganist, Boon steekt er een beetje de draak mee, maar geeft geen uitgesproken mening. In onze huidige samenleving komen er steeds meer vegetariërs en veganisten die zich inzetten om het milieu te verbeteren net als de leefomstandigheden van de dieren in de vee-, vis-, pluimveeteelt en alle andere economische sectoren waarin de dieren niet goed behandeld worden.

Er is ook een deel dat we met de huidige coronacrisis kunnen linken. Boon heeft commentaar op de dokters omdat zijn zus Jeanneke overlijdt aan kanker. Ze werd wel geopereerd, maar '*het was kanker die voortvreet*'. Dat en dan het hele gebeuren met de operaties aan de liesbreuken waardoor de jonge mannen geslachtelijk dood achterbleven, gaven hem de aanzet om er zijn mening over te geven. We hebben de dag van vandaag ook de artsen, virologen, epidemiologen, wetenschappers… die een vaccin zoeken voor COVID-19 en hoe we tot die tijd het beste handelen. Hoe hard zij hun best ook doen, hoe hard zij de bevolking willen beschermen tegen de ziekte door de maatregelen, het is nooit genoeg voor iedereen. Op alle Facebookposts in verband met nieuws over het virus, zitten de reacties altijd vol zelfverklaarde artsen, die het beter weten en overal de oplossing voor kennen. Zij waren het eerste waaraan ik dacht bij Boons uitspraak: "zij die zich als zogezegde wetenschappers voordoen, zijn slechts mystiekers die de bloemen vergift opspuiten om hen doen schonere kleuren te krijgen", zware uitspraak tegen de mensen die zo goed voor ons zorgen. Naast de coronacrisis kunnen we dit verder uitbreiden naar gezinnen die anti-vaccineren zijn, mensen tegen de productie van ggo's en meer.

Ten slotte ontmoeten we ook Siekegheest, de student met het minderwaardigheidscomplex. Dit is echt een tijdloos element, zeker nu. Veel studenten van de hogescholen en universiteiten voelen zich aan hun lot overgelaten. Als middelbare scholier heb ik geluk gehad dat mijn school ons goed bleef begeleiden met taken, livesessies, aanwijzingen etc. zowel voor als na de paasvakantie. Voor veel studenten in het hoger onderwijs was dit niet het geval: mails blijven onbeantwoord en er werden geen toegevingen gedaan met betrekking tot de examens of de leerstof. Niet elke student heeft baat bij de zelfstudie, er zijn er genoeg die zelf een minderwaardigheidscomplex ontwikkelen omdat ze niet meekunnen met de rest uit hun richting.

De grootste zaken die me tijdens het lezen opgevallen zijn, staan hierboven. Nu wil ik graag mijn tijd met dit boek afsluiten met mijn twee favoriete uitspraken: "wees niet zo dwaas iets toe te vertrouwen aan anderen, wat gij zelfs voor uzelf verbergen moet… want hoe dicht ge vandaag ook naast iemand staat, morgen slaat de storm er u mijlenver vandaan" en "hij zegt wat hij weet, doch moet niet weten wat gij zegt".

Poëzieprijs derdes

Wanneer de bomen zullen praten
Wanneer we niet meer hoeven te slapen
We de kracht halen uit de zon,
Uit de wind die de regen overwon

Wanneer de dieren ons begrijpen
Wanneer we de wolken kunnen grijpen
Als een suikerspin in de hand
Verzameld in een mand

Dan zal de zon dag na dag schijnen
Zullen haar stralen het leven omlijnen
Zullen strenge harten ontdooien op hun beurt
Dan zal de wereld zijn zoals ik hem als kind had ingekleurd

Laureaat poëzieprijs derdes – SMC 2020

Louise Vanwingene (3ECA1)

Onderweg

Iedereen is onderweg naar ergens,
of naar nergens.
Het is maar hoe je het bekijkt.
We zitten allemaal op een trein
waarvan de eindbestemming onzeker zal zijn.

Het enige wat van ons zal overblijven
zijn losse gedachten, kleine overblijfselen
van wat ooit was.

Onduidelijk is wat van ons zal worden,
maar wat zeker is, is dat er altijd iemand van ons zal houden,
ook al zijn we zo ver weg.

Ooit zullen de gedachten aan ons vervagen,
als gekrijte letters in de regen.
Maar allemaal verdwijnen zullen ze nooit.
De schim van het verleden zal nooit slijten…

Laureaat poëzieprijs derdes – SMC 2020

Juniper Van Huyck (3LB2)

VERLOSSING

Donker. Overal was het donker. Zacht hoorde je
de bommen over vliegen. Stilte, en dan een luide knal.
Het waren donkere dagen. Schreeuwen. Iedereen was
aan het schreeuwen. Kringen onder hun ogen zo zwart
als pek. Licht. Ineens was alles licht. De tijd bleef
stilstaan.

Het enige wat je hoorde was een piepende toon. Warmte.
Ineens was het onnatuurlijk warm. Daarna een kracht.
Een kracht die je wegduwde van alles wat je liefhad.

Alles was eenzaam. Je voelde je alleen en verlaten.
Plots was er een licht dat zo wit was als sneeuw.
Je stapte ernaar toe en eindelijk was deze hel
voorbij

Laureaat poëzieprijs derdes – SMC 2020

Frauke Van Acker (3ECA2)

Bezoek rusthuis Lede

De leerlingen van 1B trokken in het kader van de lessen Nederlands en MAVO naar het rusthuis van Lede. Benieuwd naar de verhalen uit de kindertijd van de bewoners, haalden ze de journalist in zich naar boven.

De leerlingen kwamen te weten dat bewoners als Martha, Mia en Celina helemaal geen computers of koptelefoons ter beschikking hadden, maar wel iedere dag door weer en wind een halfuur te voet onderweg waren naar school. Na schooltijd werd er niet gegamed, maar volop geholpen op de boerderij.

De voorbereide interviews mondden al snel uit in gezellige en leerrijke babbels tussen onze 1B'ers en de rusthuisbewoners.

Het was een leuke dag, zowel voor de leerlingen als de bewoners!

Pastoraal op school

Het Stella-Matutinacollege te Lede is voor velen een begrip geworden. Onze humanioraschool is de laatste jaren enorm gegroeid en telt nu 866 leerlingen. Dit succes is zeker te danken aan de uitstekende samenwerking van het schoolbestuur, de directie, leerkrachten, onderhoudspersoneel en natuurlijk onze sympathieke leerlingen en hun ouders.

Het SMC is een katholieke school, alle leerlingen krijgen per week twee uur godsdienst. Er is ook een werkgroep voor schoolpastoraal waar naast de godsdienstleerkrachten Els, Fiorella, Sara, Jovita, Marleen, Hilde en Antoon ook de directie in zit en leraars van andere vakken. Elk jaar werken we rond een thema, bijvoorbeeld: 'Kijk', '1+1=3', dit jaar kozen we voor: 'Laat maar komen'.

Laat maar komen inzet, vriendschap, waardering, samenwerking, geloof…

Voor onze grote vieringen hebben we de mooie kapel als unieke ruimte. In september houden we hier per jaar een viering voor de start van het schooljaar. In november/december is er weer per jaar een viering rond het thema van de advent en Welzijnszorg. In de vasten doen we hetzelfde voor een mooie vastenviering.

De eindjaren sluiten het schooljaar af met een gebedsviering in de mooie kerk van Lede. Tussendoor kan elke leraar de "stille ruimte" gebruiken voor een klasbezinning rond bijvoorbeeld Allerheiligen, Nieuwjaar, de meimaand… enz. Deze ruimte gebruiken we ook om te bidden en te bezinnen als iemand uit de familie van een leerling gestorven is.

Natuurlijk zijn er de klasgebeden waarmee elke les godsdienst begint. We proberen onze leerlingen waarden als stilte, bezinning, gebed… bij te

brengen. Zo worden ze uitgenodigd om elke dag wat meer in de voetstappen van Jezus te gaan.

Onze gebedsvieringen zijn ook ‘milieuvriendelijk’; in onze kapel hebben we twee beamers en twee grote witte borden. We gebruiken geen boekjes meer, maar projecteren alles op de schermen.

Antoon Barbé, leraar godsdienst

Inleefdag op school

Ook dit jaar lieten we heel wat leerlingen van het zesde leerjaar kennismaken met onze school tijdens de inleefdag. De school zag er piekfijn uit!

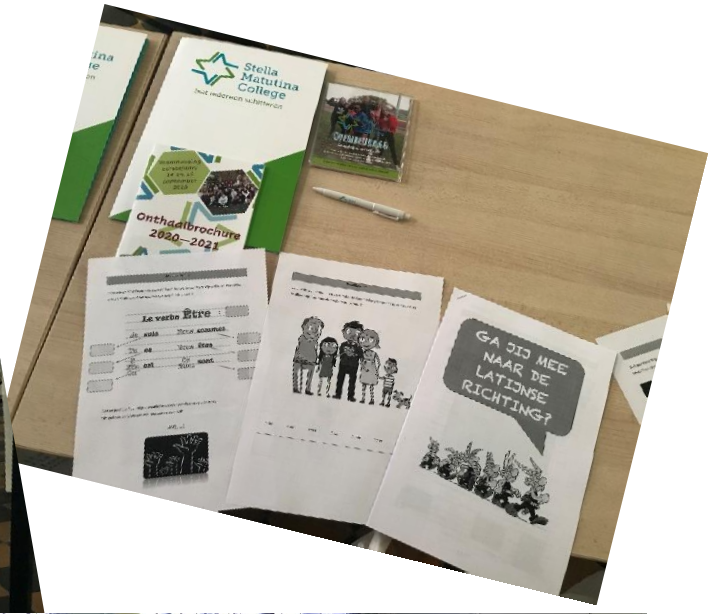

Business game

In het kader van de lessen economie hadden de economische richtingen op donderdag 7 november "Business game". Business game is een bedrijfssimulatiespel waarin studenten bepaalde ondernemingssituaties moeten ondergaan. We vertrokken dus voor een dagje virtueel ondernemen georganiseerd door Top Team. De opzet was om in teams van 4 à 6 personen in een concurrentiestrijd te gaan met elkaar, verdeeld over 3 gescheiden markten. Wie na drie rondes de meeste winst had behaald binnen zijn markt kon bioscooptickets winnen, zo eenvoudig was het.

Of toch niet… Ieder team stond voor de uitdaging om met zijn kapitaal en strategie de markt te veroveren. Het valt niet mee om doeltreffende beslissingen te nemen als je moet beslissen over belangrijke factoren terwijl je niet weet wat je concurrenten gaan doen. Investeren in werkplaatsen, budgetten voor reclame, marktonderzoek, research en development en nadenken over je prijzen en productie stonden allemaal op het menu voor de ondernemers.

De eerste ronde ging van start. In het begin verliep het nogal moeizaam, we wisten niet goed of we wel de juiste beslissingen hadden gemaakt. We maakten onze balans op en hadden de keuze gemaakt om aan massaproductie te doen. Na de pauze overliep de spelleider de top 3. Wij zaten hier niet bij, want ons bedrijf had een verlies gemaakt van maar liefst 50 000 euro. Dit had ons team helemaal niet verwacht, maar we gaven de moed niet op. Met één verloren veldslag heb je de oorlog nog niet verloren dus voor de tweede ronde dachten we na over wat we konden verbeteren.

Tijdens deze ronde hadden we de hulp van de spelleider ingeschakeld. Omdat we de vorige ronde massaal hadden geproduceerd, moesten we deze ronde niet investeren in het produceren, maar in het verkopen van de producten. Ons doel was om het verlies weg te werken. Na een middagpauze kwamen we te weten dat we waren geslaagd in ons doel. We hadden ons verlies weggewerkt en hebben zelfs winst kunnen maken.

De laatste ronde kon beginnen. We zochten naar dingen die we konden verbeteren, maar het was moeilijk om het doel te bereiken waar we naar streefden. Uiteindelijk, na vele berekeningen hadden we onze winst kunnen optimaliseren. Voor een laatste keer overliep de spelleider de plaatsen. Toen we hoorden dat de spelleider de top 3 had bereikt en onze groep nog steeds niet was afgeroepen, begon de spanning toe te nemen. Uiteindelijk had onze groep de tweede plaats bereikt met slechts 500 euro winstverschil van de eerste plaats. We hadden de eerste plaats makkelijk kunnen bereiken als we de eerste ronde iets verstandiger waren geweest.

Ik denk dat het een leuke en leerrijke ervaring is geweest voor iedereen. De "business games" moeten zeker elk jaar gehouden worden.

Ewoud Standaert - 5ECWI

Fort van Breendonk & Kazerne Dossin

Op 27 januari bezochten de leerlingen van het zesde jaar het Fort van Breendonk en de Kazerne Dossin. Deze plekken van gruwel behoeven weinig introductie. Een bezoek aan de plaats waar zo veel gruwelijk en zinloos lijden plaatsvond, is duizendmaal meer waard dan tien lessen geschiedenis of burgerschap. Bovendien stond en staat de Kazerne Dossin dit jaar in het middelpunt van een discussie rond herdenking van de Holocaust en de maatschappelijke rol van geschiedenis en geschiedenisonderwijs.

Zien en horen wat zich hier 75 jaar geleden afspeelde, maakte een diepe indruk op de leerlingen. Een greep uit het aanbod…

In het kader van de lessen geschiedenis hebben we een bezoek gebracht aan het Fort van Breendonk en de Kazerne Dossin. Ik vond dit een zeer leerrijke en pakkende studiereis. Ik was het meest onder de indruk van het Fort van Breendonk. Je kon daar echt de sfeer van toen nog helemaal voelen hangen. Vooral in de martelkamer was het voor mij zeer pakkend en ik was

vol ongeloof aan het luisteren naar de gids. De gids legde alles met veel enthousiasme - als dit het juiste woord kan zijn - uit. Ik heb uit deze ervaring wel wat dingen kunnen opsteken en ik ben blij dat we deze uitstap hebben kunnen doen. Iedereen werd er wel een beetje stil van. Ook de Kazerne Dossin was de moeite waard. Daar konden we de geschiedenis zelf ontdekken. Het museum was zeer goed georganiseerd en we konden het op een soort van speelse manier verkennen.

Ikzelf werd er echt in meegesleept en ik hou er een heel mooie herinnering aan over!

Febe Meert, 6MWE1

Jolien Berckmoes - 6 Wewi 1 (Edvard Munch)

Unimath

Op woensdag 5 februari heeft mijn klas, 5WeWi, samen met 5LWi en 5EcWi een excursie gedaan naar Unimath (UGent). We verzamelden rond 8 uur aan het station van Lede om een trein te nemen naar Gent-Sint-Pieters. In Gent ontvingen we interessante informatie die een professor ons gaf in de faculteit Wetenschappen. We kwamen onder andere te weten hoe wiskunde in het dagelijks leven wordt toegepast. Een voorbeeld hiervan is de FIFA-ranking die wereldwijd gebruikt wordt om een rangschikking te maken van alle voetbalploegen ter wereld. De professor legde ons eerst het vroegere systeem uit met zijn bijhorende problemen en opmerkingen en nadien ook de verbeteringen die op basis van wiskunde werden uitgevoerd. Hierdoor kregen we een gedetailleerder beeld van hoe het er aan toe gaat met voetbalploegen op internationaal niveau.
's Middags kregen we belegde broodjes en daarna begonnen we aan de competitie. De klassen werden in kleinere groepen verdeeld die het moesten opnemen tegen andere scholen in wiskundewedstrijdjes. De wedstrijdjes handelden over het bouwen van een zo lang mogelijke brug tot het oplossen van raadsels. Nadien testte een quiz onze algemene kennis. We scoorden hier verschrikkelijk slecht op. We dachten dit te kunnen ophalen met een andere competitie, maar jammer genoeg is mijn groep op de laatste plaats geëindigd. Ondanks de teleurstellende uitslag, heb ik me enorm geamuseerd en heb ik wiskunde leren kennen op een totaal andere manier.

Maja De Jonge – 5WEWI

Woensdag 5 februari zijn we met de vijfdejaars die een wiskunderichting volgen, naar Gent geweest om deel te nemen aan UniMath. Dit is een projectdag van de opleiding wiskunde aan Universiteit Gent. In de voormiddag kregen we meer uitleg over een modern onderwerp uit de wiskunde: "Voetbal ontmoet statistiek: een nieuwe FIFA ranking." In de namiddag stond er een wiskundequiz en wiskundige spelletjes op het programma.
Door middel van een doorschuifsysteem kwam elke klas tegenover elke andere klas te staan. Na elk spel kregen we een aantal punten die van belang waren in de laatste ronde waarin we per team zoveel mogelijk wiskunderaadsels moesten oplossen. Het winnende team kreeg ook een beloning mee naar huis. Persoonlijk vond ik de voormiddag niet zo interessant hoewel de spreker het wel goed kon uitleggen. Het thema sprak me niet zo aan. De namiddag was zeker het leukste deel van de dag. De spelletjes waren tof bedacht en hadden ook een link met wiskunde. Soms was het wat moeilijk en konden we het niet zo goed, maar tijdens het proberen hadden we toch plezier. Hoewel we niet bij de beste teams hoorden, vond ik het een zeer geslaagde dag.

Kaat De Wilde – 5WEWI

3de circusmarathon voor 'Kom op tegen Kanker'

Op vrijdag 7 en zaterdag 8 februari organiseerden we met de leerlingen van de circusschool onze 3de circusmarathon voor 'Kom op tegen Kanker'. De leerlingen en oud-leerlingen hadden zich geëngageerd om vrijdag 7 februari vanaf 17.00 u. tot zaterdag 8 februari 17.00 u. vierentwintig uur lang doorlopend circusspektakel te brengen. De circusartiesten lieten zich voor dit engagement sponsoren door verkoop van steunkaarten. Via livestreaming waren we vierentwintig uur lang te volgen op onze facebookpagina 'Circusschool SMC Lede'. Het was een zware uitdaging, maar het was een voor het goede doel … en dan gaan we er gewoon voor. Het beste hadden we gehouden voor het einde tijdens onze slotshow die eindigde klokslag 17.00 u, dus precies 24 uur na de aanvang van de circusmarathon.

De circusartiesten behaalden voor deze 3de circusmarathon voor Kom op tegen Kanker een recordopbrengst van 3340 Euro.

We danken nog eens oprecht iedereen voor steun bij de sponsorkaartenverkoop, voor alle aanmoedigingen voor en tijdens de marathon, voor jullie aanwezigheid tijdens de circusvoorstelling.

We danken ook alle sponsors voor de catering, de leerlingen van BVL die samen met Katrijn 200 heerlijke croques klaarmaakten, de vlammers en collega's die ons hebben bijgestaan tijdens de bevoorradingsmomenten, de oud-leerlingen van de circusschool voor de opbouw en afbraak van decor, de ICT-ploeg en radio SMC Lede, directie voor ondersteuning van het project

Dank voor alle fijne reacties en appreciaties achteraf. Hartverwarmend!

Chapeau en tonnen respect voor alle artiesten die met veel moed, enthousiasme en circusspektakel zich voor dit goede doel hebben ingezet. We hopen met de organisatie van onze circusmarathon iets te betekenen voor alle mensen die geconfronteerd werden of worden met de strijd tegen kanker.

Cir'kus'jes xxx

De circusartiesten en Peter Verleysen sr

Door regen en wind

Regen, regen en nog eens regen, dat was de weersvoorspelling voor donderdag 26 september. Een hele dag op het domein 'The Outsider' in Oudenaarde leverde toch enthousiaste reacties op. We namen deel aan verschillende activiteiten zoals een moerasparcours, kneeboarden, waterskiën, wakeboarden, en een death ride.

Het enige waar we eigenlijk een beetje tegenop zagen, was het vroege opstaan, maar eenmaal we onuitgeslapen toekwamen op school wekten we elkaar al snel op.

We werden ingedeeld in groepen en de groep die eerst in het koude water moest ging met een positieve mentaliteit: "Of je nu nat wordt van het koude water of van de regen, maakt geen verschil!" het meer in op hun kneeboards, waterski's of wakeboarden. Het bleek niet zo makkelijk als het lijkt en velen vielen al voor ze 10m ver waren, wat voor heel grappige beelden zorgde. Maar na ongeveer één uur kregen we het onder de knie en geraakten we soms zelfs voorbij een hele ronde!

Het volgende op de planning was het moerasparcours. Als je dacht dat je vrienden in het water zien vallen al hilarisch was, dan kunnen we je verzekeren, je vrienden in stinkend moeraswater zien vallen is nog duizend keer beter!

Met goede moed vertrok de groep die net van het meer kwam dan ook naar het moerasparcours. De bedoeling was om samen over een moerasparcours te klimmen, waarvoor je een goed evenwicht nodig hebt op dunne balken en over veel obstakels zonder te vallen in het stinkend water. Je wist sowieso dat er mensen voortdurend in het water gingen vallen, maar de grote vraag was: "Wie, waar, hoe en wanneer?". Zo gezegd zo gedaan, tijdens het parcours vielen de leerlingen bij bosjes, de ene al vaker dan de andere en soms werden we er zelfs al plagend ingeduwd of nat gemaakt, het was echt geweldig! Gelukkig had iedereen reservekleren mee die we na het moeras konden aandoen, want bijna iedereen was drijfnat en stonk heel hard.

> "Of je nu nat wordt van het koude water of van de regen, maakt geen verschil!"

Na de grappige evenwichtsoefeningen op het moerasparcours moesten we via een hoogteparcours een hoge muur beklimmen zodat we van op het dak van het gebouw de death ride over het meer konden nemen. Het uitzicht was supermooi en de adrenaline

voor de death ride was duidelijk zichtbaar bij iedereen.

De sportdag van de vijfdejaars was dus een groot succes en het weer kon ons niet tegenhouden. Uiteindelijk konden we met een hoofd vol fantastische herinneringen en een grote glimlach naar huis terugkeren.

Jade De Paepe, Evelyne Venneman - 5LWI

Gezond ontbijt

Het gezond ontbijt vond plaats op 18 oktober 2019, voor velen een speciale dag. Dit was namelijk DE dag van de jeugdbeweging. Naar traditie van het Stella-Matutinacollege was dit jaar ook weer een uitgebreid ontbijt beschikbaar.

Velen van een jeugdbeweging gingen een zware dag tegemoet en hoe kan je je dag beter starten dan met een stevig ontbijt? Met dit gezond ontbijt kan iedereen de hele dag overleven, zelfs met extra obstakels. Alle 4de, 5de en 6de jaren konden het ontbijt nuttigen vanaf 7u 's ochtends tot het einde van het eerste lesuur. Dat zorgde ervoor dat je kon afspreken met je vrienden en zo was er de mogelijkheid om samen van een heerlijk ontbijt te genieten, de belangrijkste maaltijd van de dag. Die maaltijd is niet altijd voor iedereen beschikbaar. Daarom vinden wij het een uitstekend initiatief dat de school eens een ontbijt voorziet.

Je kon kiezen uit verschillende soorten brood: wit en bruin maar ook ronde broodjes. Er was heerlijke muesli en granola met yoghurt. De Sint was vroeg gekomen want er waren ook mandarijnen. Als drankje kon je een fris glas melk krijgen en zelfs koffie en thee en natuurlijk water.

Het gezond ontbijt is een zeer tof initiatief, dat veel mensen de mogelijkheid geeft om zelf eens gezond te ontbijten. Een traditie die verdergezet moet worden!

Emile Janssens, Stan De Troyer
5LWi

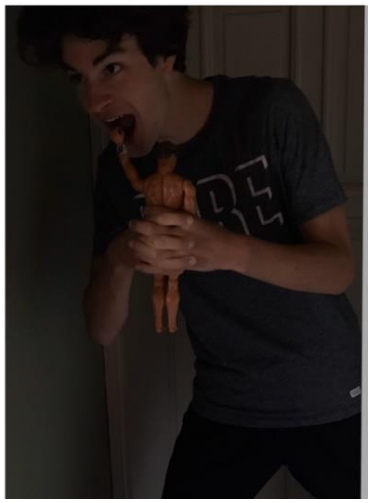

Lukas Desmet – 6 Ecm1
(Francisco Goya)

18 oktober
De langste dag van het jaar:
"De dag van de jeugdbeweging"

Elke week, op zaterdag of zondag, trekken 250.000 jongeren naar de jeugdbeweging om er plezier te maken, om zich te engageren als leider en al zeker om er vrienden en vriendinnen voor het leven te maken. Jeugdbewegingen kennen ook een stijgende populariteit: deze zomer verschenen artikels in de pers die aangaven dat één op vijf jeugdbewegingen zelfs leden moet weigeren.

Ook in ons dorp, Lede is de situatie zeker niet anders met zo maar even 4 actieve jeugdbewegingen: Scouts en Gidsen Lede, Chiro St Lutgardis Papegem, KSA St.-Gerolf Lede (enkel jongens) en Chiro Nele Lede (enkel meisjes). Deze laatstgenoemde jeugdbeweging, waar ikzelf al 12 jaar een trots lid van ben, is momenteel zelfs een hele verbouwing aan het afwerken in de Groenstraat om alle leden te kunnen blijven verwelkomen.

Logisch dus dat de Dag van de Jeugdbeweging in Lede en op het Stella-Matutinacollege niet ongemerkt voorbijgaat. Deze belangrijke dag begint voor de leden van een jeugdbeweging dan ook heel vroeg.

Samen met mijn groep, de Aspi's van Chiro Lede, spraken we vroeg af om met alle lokale jeugdbewegingen op de grote Markt van Aalst te ontbijten. Dit betekende uitzonderlijk vroeg uit de veren om vervolgens voor halfzeven in groep met de fiets naar Aalst te vertrekken.

Om 7 uur waren we allen paraat, perfect gekleed in onze uniformen, om onder sfeervolle muziek met honderden jongeren samen te genieten van een ontbijtkoek en warme chocomelk. Niet enkel het gevoel van samenhorigheid en plezier, maar ook de ochtendlijke dansmoves van velen, maakten onze ochtend al geslaagd.

Hoe dan ook, om twintig na acht gaat de schoolbel in Lede, dus rond acht uur vertrokken we met lichte tegenzin richting Bellaertstraat om op school vast te stellen dat heel veel medescholieren net als wij in uniform naar school waren gekomen. Het aantal uniformen toonde dan ook aan hoe populair de jeugdbewegingen in Lede wel niet zijn.

Na school haastten we ons allen naar het park van Lede om met alle lokale jeugdbewegingen opnieuw samen te komen voor een vieruurtje, een onmisbaar onderdeel voor elke jeugdvereniging. En bij sommigen ook om afspraken te maken voor het misschien zelfs belangrijkste onderdeel van de dag: de Nacht van de Jeugdbeweging te Aalst.

Dankzij de Chiro van Aalst als organisator en met enkele top-DJ's;-, verzamelden die avond bijna 2.000 jongeren om de Dag Van de Jeugdbeweging in stijl af te sluiten met een topfeestje dat pas in de vroege uurtjes eindigde. Meer dan 21 uur wakker, een fantastische dag gehad: de langste dag van het jaar was het meer dan waard!

Helena De Vliegher – 5LWI

Rode Neuzendag

Rode Neuzendag was weer een succes. Dit jaar stond het fysiek, sociaal en mentaal sterker maken van jongeren centraal. Het was de vierde keer dat België Rode Neuzendag organiseerde. Heel wat mensen hebben de handen uit de mouwen gestoken om geld in te zamelen. Aangezien jongeren centraal staan op deze speciale dag, deden heel wat scholen mee aan de acties.

Onze school was ook van de partij. De leerkrachten verkochten eten onder de middag zoals popcorn, pannenkoeken en donuts, maar dat was niet alles. In de klas kregen we een filmpje te zien over een tombola die onze school organiseerde. Je kon een tombolanummer kopen en daarmee een fantastische prijs winnen zoals: een tote bag met handtekeningen van BV's, paintball in een Ardens kasteel voor 10 personen, een fotoshoot met je huisdier, een wandeling met alpaca's en nog veel meer.

Op vrijdag 29 november kleurde onze school helemaal rood. De tombolanummers werden bekend gemaakt op de speelplaats en het fantastische bedrag van 1845.50 euro liegt er niet om dat we ons best hebben gedaan.

Het was een leuk initiatief waar onze school weer aan had meegewerkt. Bij deze ondernemingen besef je echt hoeveel het Stella-Matutinacollege voor zijn leerlingen en jongeren in het algemeen doet.

Ebba Van Langenhoven – 5LWE

Leave a light on

18 december 2019 werd 'Leave a light on', een actie in het kader van de Warmste Week, voor de tweede keer op rij georganiseerd en alweer was dit een groot succes. De lichtjesketting langs deelnemende scholen werd een wandeling ten voordele van Welzijnsschakel.

Het idee kwam van twee zussen: Helga en Anneleen De Schrijver, beiden leerkracht in een school te Lede. Ze wilden vlammetjes verkopen om op één avond mensen te verbinden en geld in te zamelen. Uit hun idee is al snel het project gegroeid en vervolgens werd een reclamefilmpje met Linde Merckpoel verspreid. Drie scholen deden mee aan de organisatie: VLS Wonderster, kleuterschool Morgenster en SMC Lede.

De wandeling begon aan de lagere school, waar iedereen een lichtje kon kopen aan de prijs van 5 euro. Kaarsjes wezen je de weg, ook naar de drie tussenstops. De eerste stop bestond uit een voorstelling van het goede doel Welzijnsschakel Lede, waar de opbrengst integraal naartoe ging. Vervolgens was er een mengeling van muziek, gedichten en getuigenissen die werden voorgelezen door twee meisjes van de Academie voor Muziek en Woord. De kerstsfeer zat er helemaal in! Eén van de hoogtepunten van de wandeling was de dans in de kerk, gebracht door Dance Fever. Dit was een zeer speciaal tafereel, want dansen in een kerk is niet alledaags.

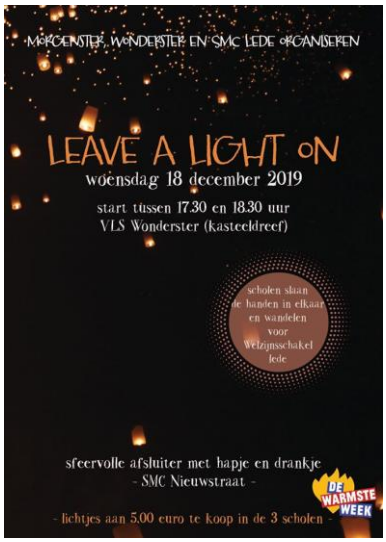

De wandeling eindigde op de grote speelplaats van het SMC waar iedereen een lekker hapje en drankje kon nuttigen. De mensen toonden hun inzet door zelf taart en koekjes te bakken, maar je kon er ook andere dingen verkrijgen. Hotdogs, glühwein en pannenkoeken waren zeer geliefd bij de wandelaars. Voor de sfeer en gezelligheid kon je ondertussen nog luisteren naar het koor van de eerstejaars onder de begeleiding van Elfriede Decelle. Er was ook een lokaal bandje aanwezig met leerlingen en ex-leerlingen van onze school.

Het evenement heeft uiteindelijk 7585 euro opgebracht, bijna evenveel als vorig jaar. Een topbegin van de kerstvakantie! Met andere woorden: de samenwerking tussen de drie scholen was een briljant idee, net zoals heel het concept van de Warmste Week.

Rosie Ramaut en Emma Van Lierde - 5LWE

Voorleesweek 2019

Op 16 november was het weer zo ver; het begin van de voorleesweek. Voor dat evenement slaan veel mensen al eens een boekje open. Dit jaar pronkte de slogan "Wat is jouw voorleestritueel?" op de affiches. Ik snapte niet zo goed waarom een voorleesritueel of zelfs voorlezen zo belangrijk was, aangezien ik nooit graag voorgelezen werd als kind. Ook al snapte ik het niet helemaal, toch moest ik meedoen aangezien ik hoorde bij de leerlingen van het vijfde jaar die dit jaar hun beste voorleeskwaliteiten zouden bovenhalen. We kropen terug in de herinneringen aan onze kindertijd, meer specifiek, de boeken die we toen voorgelezen kregen. Vol goede moed startten we een zoektocht naar het perfecte boek om voor te lezen aan de kinderen van de lagere school.

Wat is jouw voorleesritueel?

Daarna was het nog maar een kwestie van veel oefenen. De bedoeling van het voorleesmoment was om de kinderen mee te krijgen in het verhaal en dat probeerden we door verschillende stemmetjes te gebruiken en ons volume of snelheid aan te passen. Na heel wat zwoegen en zweten op onze tekst, was het moment eindelijk daar: we mochten ons gekozen verhaaltje voorlezen aan de kinderen. In het begin waren ze eerder nog wat schuw, maar stilletjes aan begonnen ze meer te reageren. Ze lachten met grappige stukken en keken verwachtend toe wanneer het spannend was. Toen het verhaaltje gedaan was en we de lach op de kinderen hun gezicht zagen, was het duidelijk voor mij dat voorlezen in een fantasieloze wereld van technologie nog steeds belangrijk is.

Mart Baert - 5LWi

Tussen kunst & quarantaine

In deze Coronatijden was er ook plaats voor creativiteit! Onze zesdes reconstrueerden kunstwerken met spullen die ze thuis vonden. Genieten jullie even mee?

In deze Koerier vind je maar liefst 22 kunstwerken. Spot jij ze allemaal?

Hanne Schollaert 6 Wewi1 (Wassily Kandinsky)

English week

Mijn superheld

In het kader van de lessen Nederlands en beeld ontwierpen de leerlingen van 1B hun eigen superheld.

Ze maakten een heldenpaspoort aan, tekenden aan de hand van een stappenplan hun persoonlijke held en fotografeerden deze op een leuke plek. Op die manier probeerden zij de wereld te redden van het coronavirus…

Michiel uit 1B stelt aan jullie graag zijn held Musicman voor.

PASPOORT

Echte naam: Michiel Van Eeckhoorn Geslacht:

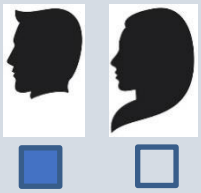

Heldennaam: Musicman

Krachten: hoog springen, vliegen, met alles muziek maken

Werkgebied: op straat, bij mensen thuis, op school

Vijanden: iedereen die niet aardig is

Wat is jouw heldennaam?
Mijn heldennaam is Musicman.

Hoe ziet jouw heldenpak eruit?
Ik draag een oranje trui, een zwarte broek en een gele cape. Ik draag ook een zonnebril zodat niemand weet wie ik ben.

Wat doe je om de wereld een beetje beter te maken?
Ik maak mooie muziek voor mensen die eenzaam zijn. Ik breng hen een bezoekje en doe ook de boodschappen als ze dat niet meer zelf kunnen.

Wat zijn jouw krachten?
Ik kan vliegen als de beste, hoog springen en muziek maken op allemaal instrumenten.

Waar doe je jouw heldendaden (werkgebied)?
Waar ik ook nodig ben (op straat, bij mensen thuis, op school).

Wie zijn jouw vijanden?
Iedereen die niet aardig is voor iemand anders.

Provinciale – en Vlaamse scholenkampioenschappen MOEV 2019 -2020

Afgelopen jaren richtte MOEV (vroeger SVS) zijn aandacht vooral op het stimuleren van de scholen om een sportieve dynamiek te creëren. Dit doen ze onder andere aan de hand van piramidale competities waarbij scholen en leerlingen interscolair tegen elkaar kunnen uitkomen.
Het doel is dat niet alleen de sportieve en fysieke ontwikkeling van de leerlingen onder de aandacht komt, maar ook de morele en sociale ontwikkeling.

Met trots mogen we terugkijken op de geleverde prestaties van onze enthousiaste sportievelingen. Niet alleen werden er enkele prachtprestaties geleverd, zowel individueel als in team, er bleek ook een enorm draagvlak bij deze leerlingen (en sympathisanten) aanwezig te zijn om de gemaakte onkosten aan de hand van een "snoepverkoop" zoveel mogelijk terug te verdienen. Van engagement gesproken!

Het MOEV-team wenst daarom alle deelnemers (ook de sympathisanten) te bedanken voor hun aanwezigheid en enthousiasme tijdens het schooljaar 2019-2020. We namen met onze leerlingen deel aan de Vlaamse atletiekcompetitie, de volleybalcompetitie 3e graad (Dames), de basketbalcompetitie (2e graad) en de voetbalcompetities 1e, 2e en 3e graad. Voor het overzicht van hun sportieve prestaties keren we terug naar 9 oktober 2019, waar onze volleybaldames en basketbalheren het rijtje openden.

Volleybalcompetitie Dames 3e graad

Op de uitdrukkelijke vraag van een aantal hypergemotiveerde dames uit de 2e en 3e graad, schreef onze school een volleybalteam in voor de scholencompetitie 3e graad in Gent. Na een mindere start, kwamen vanaf de 2e wedstrijd de automatismen langzaam in de ploeg. Ze hadden een metamorfose ondergaan en speelden vanaf dan als een geoliede machine. Jammer genoeg kwamen ze net te laat op toerental en legden ze nipt de duimen. Zich plaatsen voor de volgende ronde is net niet gelukt. Doodjammer, hun inzet verdiende meer! Op basis van hun puntensaldo werden ze derde. Het minieme verschil en het potentieel van de jonge garde doet nu reeds het beste vermoeden voor volgend schooljaar. De motivatie om volgend jaar beter te doen, is alvast aanwezig!

Hebben meegespeeld: *Amélie Bockstael (5WEWI), Marie Coppens (6ECWE2), Tess Craeye (4WE1), Elise De Smet (3WE1), Hanne De Smet (5LWI), Mayté De Smet (5MWE), Tine Schelfout (5LWI), Jade Van den Bremt (6ECM1), Fleur Vinck (5WEWI), Kaja Wanczcyk (5WEWI).*
Gekwetst: Judith D'Hondt (6LWE1)

Basketbal competitie Heren 2e graad

Onze meisjes en jongens uit de 1e en 2e graad hebben meegedaan aan de scholencompetitie basketbal in Gent. Door het kleine aantal deelnemende teams mocht onze schoolploeg meteen deelnemen aan de provinciale finales. Ondanks de hulp van Niels Van Aerdebrugge (5ECWE) en Flavio Bicotier (5ECM2), die zich spontaan hadden aangeboden om het team vakkundig te coachen werd het een zware dobber. Toch verloor ons team, het enige gemengde team, de moed niet en gingen ze de uitdaging aan. De wijze waarop werd nadien door tal van begeleiders, ook door de tegenstanders enorm geapprecieerd

Hebben meegespeeld: *De Fauw Evan, De Leeuw Maya, Dalschaert Tigo, Deprez Achilles, Kena Ngandu Mbombo Stecy, Vierendeel Stan, Schuddinck Miguel, Van De Poel Ashley*
Gekwetst: Vierendeel Xander

Provinciaal kampioenschap Veldlopen

Op woensdag 23 oktober ging in Zwijnaarde het Provinciaal kampioenschap door. Het weer hield onze leerlingen niet tegen om er mooie en spannende wedstrijden van te maken.

Kato Lauwereys (3LB1) werd na een bikkelharde wedstrijd knap 3de bij de miniemen meisjes van 2007. De wedstrijd bij de jongens van 2007 liep Daan De Bisschop (1LB) zich naar een verdiende 8ste plaats. een wedstrijd met toch wel zeer goede veldlopers.

Kobe Lauwereys (3LB1) liep ten slotte bij de cadetten jongens van 2005 een goede wedstrijd. Hij finishte als 6de. Proficiat aan de 3 veldlopers voor deze mooie resultaten. Zij plaatsten zich dan ook voor het Vlaams kampioenschap te Sint-Niklaas.

Vlaams kampioenschap Veldlopen

Op woensdag 13 november was het moment aangebroken van het Vlaams veldloopkampioenschap Veldlopen te Sint-Niklaas.

Daan De Bisschop kon zich meten met de Vlaamse toppers en deed er alles aan om een mooie plaats te bemachtigen. Dat deed hij dan ook met een 37ste plaats op dit enorm deelnemersveld.

Kato Lauwereys liep een schitterende wedstrijd en kwam als 10de over de streep. Heel mooie en schitterende wedstrijden waren deze dag waar te nemen. Broer Kobe moest helaas forfait geven voor deze wedstrijd.

Voetbal competitie Heren 1e graad

Een unicum voor onze school: door onvoorziene omstandigheden vatten we de voetbal- en minivoetbalcompetitie voor de eerste graad enkel aan met leerlingen uit het eerste jaar.

Gevolg: een aantal wedstrijden worden afgewerkt tegen reuzen van 2.50 meter en 120 kilo zwaar. Zo leek het althans. Echter, geen probleem voor de kleine en dappere voetbaldwergjes uit onze school. Techniek, tactiek, vlotte balcirculatie en de nodige dosis lef zorgen ervoor dat we nooit van de synthetische mat worden geveegd. Integendeel, in de meeste wedstrijden trekken we het voetballaken naar ons toe. Dit laat alleszins het beste verhopen voor volgend schooljaar wanneer onze dwergjes zullen uitgegroeid zijn tot voetbalatleten!

Voetbal competitie Heren 2e graad

Net als de voetballers van de 1e en 3e graad mochten onze leerlingen van de 2e graad op 16 oktober de wei in. Mariagaard Wetteren zal het geweten hebben. Met een verpletterende 6-0 winst in de heenwedstrijd en een 2-2 gelijkspel in de terugwedstrijd werden zij vakkundig opzij gezet.
Op 5 februari eindigde het sprookje van onze voetballers uit de 2e graad jammer genoeg in de halve finales tegen het Atheneum van Beveren, naar eigen zeggen "de sportschool van het Waasland."
De massale opkomst en steun van leerlingen, ouders, grootouders en leerkrachten mocht niet baten. Er werd met 2-4 verloren tegen de latere winnaars. Hetgeen niet zo slecht is, want deze ploeg heeft elke andere wedstrijd met meer dan 8 doelpunten verschil gewonnen. Ook in de finale werd hun tegenstander met 2-10 weggespeeld.

Hoewel onze spelers die dag hun meerdere moesten erkennen, overheerste het gevoel er zeker voldoende potentieel is om te kunnen wedijveren met deze tegenstander. Aan hen om dit gevoel waar te maken!

Hebben meegespeeld: *Robrecht Bauters (3WE3), Brooklyn Builu (3LA), Arne Callebaut (3ECA1), Nikolaas De Coninck (4ECB), Tibo De Pauw (3WE2), Xiam De Schrijver (4ECA2), Stan De Troyer (5LWI), Mathis De Waele (3ECA1), Rune Gits (2MD), Esomchi Kalu (3ECA1), Melkis Makilutila (2MD), Mathias Meuleneire (3ECA1), Gabriel N'Sibu (3ECA2), Shayn Pocas (3LB2), Arbi Tsagaraev (4ECA1), Rune Van Der Donckt (4WE3), Wannes Van Langenhoven (3ECA1), Bent Van Praet (4LB1) en Lennart Vinck (2MA)*

Voetbal competitie Heren 3e graad

De kick-off van dit prachtige voetbaljaar werd al op 16 oktober gegeven tegen het College uit Melle. De voortreffelijke teamspirit en de ongekende drive om samen te willen winnen bleek toen al de voorbode van iets dat niemand had kunnen voorspellen. Na groepswinst tegen Melle (4-3) en een overbodige groepswedstrijd tegen Mariagaard Wetteren (4-6 verlies), plaatsten onze leerlingen zich voor de 1/8^{e} finales van Oost-Vlaanderen. Hierin troffen we het Technisch Atheneum Brakel (4-4, winst penalty's). Deze onverwachte winst zorgde voor een enorme boost en het geloof nam toe. In de 1/4^{e} finales ging SMI Aalst voor de bijl. Met duidelijke 6-2 winstcijfers en heel mooi voetbal werden zij huiswaarts gestuurd. Tijdens de strafschoppenreeks in de halve finale ontpopte Brent *'Jean-Marie Pfaff'* Raes zich tot de beul van Mariagaard. De beelden van deze ware penalty-thriller willen we jullie zeker niet onthouden! (https://youtu.be/UEEclguB0Xs)

Yes, het finaleticket was binnen! De voetbalgekte op SMC was totaal! Voor de Oost-Vlaamse finale werd, onder leiding van o.a. Jelle Vermoesen en Thomas Neirinckx, een massa supporters opgetrommeld.

Hoewel het nipte verlies (3-2) in deze finale tegen het Sint-Jozefscollege uit Aalst voor een wrang gevoel zorgde, zullen onze leerlingen met veel trots kunnen terugblikken op hun fenomenaal parcours. Hierbij zullen de onvergetelijke (sportieve) hoogtepunten voor, tijdens en na de wedstrijd met de supporters en de begeleiding gekoesterd worden door iedereen.

Wie deze finale wil (her)beleven, kan dankzij Stijn De Rouck op deze link enkele sfeerfoto's terugvinden: https://photos.app.goo.gl/1z2NhYCKjU5eM5DU8

Hebben meegespeeld: *Lloyd Agyemang Prempah –Dapaah (5LWE), Danté Bavré (5ECM1), Senne Beeckman (5LWI), Juul De Buyst (6WEWI2), Nikolaas De Coninck (4ECB) ,Rune De Jonge (6WEWI1), Lukas Desmet (6ECM1), Milan De Windt (6WEWI2),Emile Janssens (5LWI), Seppe Moerman (5ECM1), Joseph Blij Mugwiza (6WEWI1), Brent Raes (6ECWE1), Ben Roseleth (5ECM1), Stijn Sadones (6WEWI2), Vince Van De Velde (6ECWE1), Tim Van Den Eeckhout (5ECM1), Bram Van Den Eeckhout (6WEWI2), Rune Van Der Donckt (4WE3), Quinten Van Hauwermeiren (6WEWI2), Karsten Van Landuyt (5LWI), Aaron Vereecken (6ECM1), Jelle Vermoesenen (6ECM1) en Stef Willockx (5LWI)*

Theater: "Woestzoeker"

Op vrijdagnamiddag 14 februari trokken de leerlingen van het eerste jaar naar Ninove. In Cultuurcentrum De Plomblom konden zij genieten van het toneelstuk "Woestzoeker", een productie van Theater Antigone en Theater Artemis. Een pakkende voorstelling over armoede die bij iedereen bleef nazinderen tijdens het weekend.

Ebenezer en Sammy ontmoeten elkaar in "de blok". Al snel vinden de twee personages elkaar en merken ze dat ze 'anders' zijn en verschillend worden behandeld dan de rest van de klas.

De twee tieners trekken ten strijde tegen een vijand waarvan iedereen zegt dat die niet te kloppen valt: armoede. Als wilde zoekers proberen ze oplossingen te vinden, uitwegen te zoeken. Niet omdat ze willen, maar omdat ze niet anders kunnen.

Een aantal leerlingen van 1LA en 1MB geven hieronder reacties over het stuk.

"Het leukste aan het toneelstuk was het moment waarop de kinderen voor zichzelf opkwamen op school. Het is echt goed als je dat durft!"

Noor (1MB)

"Het is een verhaal dat ik niet snel zal vergeten. "

Robin (1MB)

"Het toneelstuk gaat over twee jonge mensen die moeten vechten tegen armoede. Door deze voorstelling te zien, besef je nog meer dat wij een supergoed leven hebben."

Victor (1MB)

"Het toneelstuk wekte heel wat emoties op bij mij. Ik vond het heel goed dat het thema 'op een speelse manier' werd overgebracht. Het toffe aan het stuk was dat de muziek werd gemaakt met verschillende voorwerpen en een drum."

Toulouse (1LA)

"Het was ontroerend, maar jammer genoeg ook realistisch."

Kyra (1LA)

Bibliotheekbezoek Lede

In januari brachten onze eerstejaars een bezoek aan de bibliotheek van Lede. Een beetje afwachtend trokken onze klassen naar de bib, maar al snel bleek de educatieve aanpak een schot in de roos te zijn.

Een aantal leerlingen van 1LA, 1LB en 1MD nemen je graag mee in hun bibliotheekervaring.

Na een warm onthaal kregen we meteen een korte, maar bondige uitleg over wat we gingen doen: hoe je overweg moest met de leuke tablets en de vele apps die daarop stonden, hoe je je moest gedragen in de bibliotheek, enzovoort. We werden in groepjes verdeeld en mochten beginnen. Door allerlei grappige opdrachtjes uit te voeren, ontdekten we spelenderwijs de bibliotheek. We moesten bijvoorbeeld de strips zien te vinden, we lazen een gedicht voor, tussen de vele reisgidsen zochten we die van Parijs… Het was soms moeilijk om stil te blijven, maar gelukkig was de lieve begeleidster niet te streng. Jammer genoeg was er te weinig tijd om alle leuke opdrachten af te werken.

Ik was al vaak in een bibliotheek geweest, maar ik heb toch veel nieuwe dingen bijgeleerd. Het was super leuk!

Stiene Cherlet 1LA

Toen ik in januari de bibliotheek van Lede binnenstapte, was ik aangenaam verrast. Zelf was ik er nog nooit geweest, maar wat een super coole bibliotheek in tegenstelling tot de bib uit mijn dorp! We volgden een medewerkster van de bib naar boven en kregen daar een interessante uitleg a.d.h.v. leuke memorykaarten. Per groepje kregen we een tablet om samen leerrijke opdrachten uit te voeren. Een paar van die opdrachten waren o.a. een filmpje maken, onderwerpen opzoeken op de computer, een zelfgekozen gedicht voorlezen…

Wat ik vooral leuk vond, waren de gezellige leeshoekjes verspreid over de hele bibliotheek. Je kan er een mooie collectie boeken, tijdschriften, strips, dvd's en kranten terugvinden. Het was een heel plezant bezoek en ik zal zeker nog eens terugkeren om op zoek te gaan naar mijn favoriete boek.

Norah Fransen 1LA

Op maandag 20 januari zijn we met onze klas naar de bibliotheek van Lede geweest. In de bibliotheek werden we door een enthousiaste medewerkster ontvangen en kregen we wat uitleg over de bedoeling van ons bezoek. Door middel van tablets konden we de bibliotheek verkennen op een interactieve manier. Via de tablets kregen we verschillende opdrachten waardoor we alle hoeken van de bibliotheek leerden kennen. Ik vond het een interessante uitstap en vond het leuk dat het geen saaie rondleiding was. Dit bezoek heeft mij vooral geleerd hoe je op een efficiënte manier op zoek kan gaan in de bibliotheek doordat er gebruik wordt gemaakt van verschillende symbolen en andere zoekmiddelen.

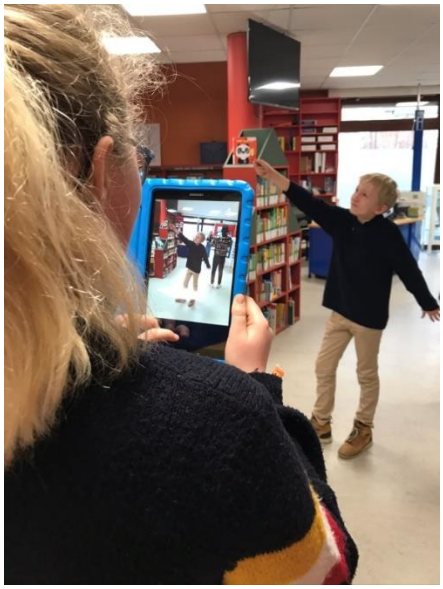

Senne Pissoort 1MD

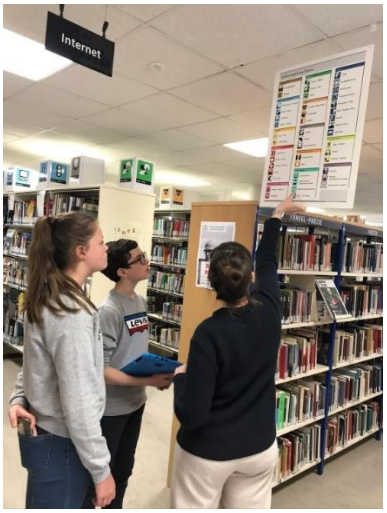

In januari heeft onze klas een bezoek gebracht aan de bib. Ik verwachtte niets speciaals, want ik kende de bib toch al? Daar aangekomen bleek het een interactief bezoek te zijn. We moesten niet zomaar langs de rekken lopen, maar er waren vragen die moesten opgelost worden via de tablet. Zo ging ik samen met mijn groepje op zoek naar een kookboek van Jeroen Meus. In de bib liggen dus niet enkel leesboeken, maar ook kranten, kookboeken en films. Het bibliotheekbezoek leert ons zo dat de bib ook interessant is voor jongeren die minder graag lezen. Je kan er veel informatie vinden over verschillende onderwerpen.

Daan Hendrickx 1MD

We zijn op bezoek geweest in de bib van Lede. Eerst dachten we dat het weer zo een super saaie rondleiding ging zijn, maar toen we hoorden dat we met tablets mochten werken, was de stemming onmiddellijk veel beter.

Onze klas kwam binnen en we kregen een kaartje dat onze teamgenoot bepaalde. Daarna kregen we de tablets en mochten we aan de slag. De vragen waren leuk en interessant.

Ik ben ook veel dingen te weten gekomen, bijvoorbeeld dat er op de website van de bib een krantenarchief is en dat er ook strips bestaan voor volwassenen.

Kortom, het was een zeer leuk bezoek!

Rob Eeckhaudt 1LB

Observatie 3HuWe bij de kleuters en collega's van de Kluisberg!

Onze leerlingen van het derde jaar die een initiatie in de humane wetenschappen volgen, kregen binnen het vak gedrags-wetenschappen de opdracht om op vrijdag 15 november kleuters te observeren, en zo de theorie rond ontwikkelingsgebieden in de kleuterfase in praktijk af te toetsen (concreet voorbeeld: hoe is het gesteld met de fijne motoriek bij deze kleuters?). Met een zekere nostalgie en daarbij aansluitend nieuwsgierig enthousiasme trokken ze naar de klasjes die hen werden toegewezen. De opdracht bestond uit zoveel mogelijk waarnemen, en waar mogelijk ook deelnemen aan het klasgebeuren. Sommigen aarzelden, anderen waren al snel met de autootjes aan het spelen of boekjes aan het voorlezen. Deze uitstap werd afgesloten met een opdracht waarin de theorie en hun bevindingen samengebundeld werden. Zowel de leerlingen als onze collega's kleuterjuffen én ikzelf vonden dit een geslaagd initiatief en we kijken al uit naar volgend jaar!

Mevr. Brondeel

Enkele reacties van leerlingen:

Ik vond de kleuterobservatie zeer leuk om te doen. We hebben gezien hoe belangrijk het is dat de kleutertjes met elkaar spelen. Het was leuk dat we verschillende klasjes hebben gezien en ook welke hoeken (poppenhoek, winkelhoek...) er zoal staan in het klasje. Het was een leuke ervaring.
(Laura Vagenende, 3ECA1)

Ik vond dit een geweldige ervaring. Ik hou van kinderen en merk dat ik me zelf helemaal anders gedraag bij kleine kinderen. Ik word zelf terug kind en dat is fijn om te ervaren.
(Louise Vanwingene, 3ECA1)

Ik vond het leuk om eens te zien wat de kinderen allemaal uitspookten in de klas. De meerwaarde hierbij is dat wij leren dat kinderen opvoeden niet echt makkelijk is want je moet het ze allemaal leren.
(Noah Van Biesen, 3ECA1)

Ik heb uit de observatie geleerd hoe kinderen van die leeftijd met elkaar omgaan en de manier waarop ze op iets reageren. Ik vond het heel fijn om deze observatie te doen omdat ik heel erg veel bijgeleerd heb. Ik vond het zelf jammer dat het zo snel voorbij was. Ik denk dat de meerwaarde hiervan is dat je de leerstof uit de cursus beter verwerkt en begrijpt omdat je het in het echt allemaal gezien hebt en meegemaakt.
(Emma De Gussem, 3ECA1)

Observatie; w@?

Observeren wordt gedefinieerd als het systematisch en doelgericht waarnemen en registreren van gedragingen, gebeurtenissen en interacties.

Lezen in tijden van Cholera

La Peste – Albert Camus

In 1947 verscheen "La Peste" van Albert Camus. Al bijna 75 jaar na uitgave is dit boek nog altijd geliefd bij lezers over de hele wereld. Heeft Camus dit te danken aan de actuele coronacrisis of heeft het nog andere redenen? We zoeken het uit…

Albert Camus is een van de bekendste schrijvers van de 20e eeuw. Hij schreef vooral niet-verhalende boeken, toneelstukken en kortverhalen, maar hij is het meest bekend voor zijn romans. Twee van zijn beste werken zijn L'Étranger en La Peste. Beide werken zijn enkele decennia na uitgave verfilmd.

In 1957 mocht Albert Camus de Nobelprijs voor de Literatuur in ontvangst nemen. De Nobelprijs is één van de grootste internationale literatuurprijzen. De kandidaten worden genomineerd door oud-winnaars en professoren in taal- of letterkunde. Jaarlijks worden er duizenden kandidaten aangehaald, tot er één winnaar overblijft. Het prijzengeld varieert van jaar tot jaar, maar de huidige prijs is ongeveer 1 miljoen euro. Bovendien krijgt de winnaar nog een gouden medaille en een diploma.

Dat Albert een uitzonderlijk schrijver is valt niet te betwijfelen. Maar dat het boek La Peste ineens een bestseller wordt, zal niet te maken hebben met de Nobelprijs van ondertussen meer dan 60 jaar geleden. Als we snel de inhoud van het boek doorlezen, blijkt het te gaan over een rattenplaag die koorts met zich meebrengt. Later blijkt die de pest te zijn. Daardoor besluiten ze de stad te isoleren van de buitenwereld. Een soortgelijke quarantaine zoals wij ze nu meemaken. Aangezien er vele elementen zijn die de huidige coronacrisis en de pest gemeen hebben, blijkt dit een drijfveer te zijn om het boek te lezen. Internationaal staat dit boek bovenaan de lijsten, samen met andere romans die gelijkaardige situaties beschrijven.

Het lijkt dus dat mensen geneigd zijn om verhalen te lezen die gelijkaardig zijn aan hun huidige situatie, het wekt interesse en nieuwgierigheid op.

Dries Verbeke (6WeWi2)

In de lessen natuurwetenschappen

We leerden tijdens een uitstap naar het Park van Mesen verschillende vogels, insecten en planten kennen. Hebben jullie al gehoord van daslook, muurpeper, loopkevers, waterschaatsers of boomklevers? Wij wel!

We namen de temperatuur, konden de lichtsterkte meten via een app op onze gsm en deden proefjes met water. We verzamelden afgevallen blaadjes die we later gebruikten in een kunstwerk.

Er was ook even tijd voor ontspanning, dan speelden we verstoppertje rond en in de oude gebouwen.

We verzamelden tijdens onze uitstap ook achtergelaten afval. Spijtig, want er staan heel veel vuilbakken.

Het was een prachtige zonnige dag!

Groetjes 1B en 1T

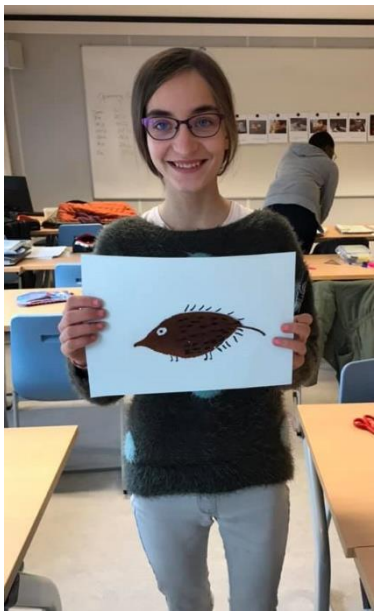

Wiskunde B-dag

Op 22 november hadden de leerlingen met een sterke component wiskunde van ons zesde jaar een hele dag wiskunde. Klinkt saai op het eerste zicht? Wel wij verzekeren je: dat dachten wij ook. Bij het binnenkomen, allemaal nog wat moe, want het was ochtend, stond er een eerste verrassing klaar. Een hele tafel vol met koekjes, koffie, fruitsap, cola en water allemaal voor ons! Omdat we dit natuurlijk niet elke dag krijgen was dit een eerste motivatie om ons best te doen.

Eerst wat meer uitleg over wat deze wiskunde B-dag nu eigenlijk juist is. Wel dat is een dag waarop leerlingen met wiskunde als poolvak een hele dag in groepjes aan een open vraag werken om dan op het einde alles netjes in een verslag te gieten en door te sturen. Uit al deze verslagen zou onze leerkracht wiskunde Mevrouw Sonck dan het beste verslag kiezen om door te sturen naar de organisatie die deze dag organiseerde, want het was tegelijkertijd ook een competitie tussen scholen. De best geklasseerde teams werden op 11 maart uitgenodigd naar de universiteit van Antwerpen, die de hele dag organiseerde, om een prijs en de eer in ontvangst te nemen.

We begonnen de dag met wat uitleg waarna we onze bundeltjes kregen met de vragen in. Wat een geluk dat het uiteindelijk vooral logisch redeneren bleek en geen leerstof! Op de foto kunnen we zien dat, ongelooflijk maar waar, iedereen vlijtig aan het werk is. De koekjes en koffie hielpen natuurlijk. De kwaliteiten die we op deze dag volgens de organisatie nodig hadden: logisch redeneren, probleemoplossend denken, mathematiseren en argumenteren. Ik zat in groep 2, op de foto helemaal links te vinden. Tegen het einde van de dag konden we het antwoord op 1 vraag maar niet vinden. We besloten het over een andere boeg te gooien en de jury om te kopen met wat humor. Daar kan niemand toch iets tegen hebben? Bij ons besluit somden we à la Piet Huysentruyt op wat we vandaag allemaal geleerd hadden met de man zelf in zijn iconische pose (die waarop hij telt) erbij. Wie niet slim is, moet grappig zijn. Al is het maar een heel klein beetje.

Wat we vandaag nog geleerd hadden: de meeste 17-jarigen zijn te motiveren als er maar genoeg hapjes en drankjes zijn. Wat we echt geleerd hadden: wanneer je maar lang genoeg in teams samen zit en blijft overleggen kom je uiteindelijk wel tot een conclusie. De thema's die bij ons centraal stonden: teamwerk, logisch nadenken en blijven overleggen.

Lotte De Cremer – 6WEWI1

Ik zie wat jij niet ziet

Juniper Van Huyck (3LB2) bracht de lente in beeld voor het vak .P.O.

We are like blossoming trees: holding on,
letting go, rising and falling into our
weathered souls.

~Angie Weiland-Crosby

Beautiful wildflower...

Be free and reach for the sun,

live in all your colours and grow so untamed.

TopTeam

Op vrijdag 31 januari maakten al onze tweedejaars kennis met economie via TopTeam. De leerlingen werden verdeeld in groepjes en waren verantwoordelijk voor hun eigen bedrijf. Het doel was een zo groot mogelijke winst te behalen, rekening houdend met bepaalde componenten. Tijdens de pauze konden de leerlingen genieten van een hapje en drankje terwijl ze druk overlegden hoe ze de winst zouden kunnen verhogen. Na veel rekenwerk en overleg binnen de groepjes, werd het groepje met de hoogste winst beloond met filmtickets.

Het was voor iedereen een leerrijke, boeiende economie ervaring.

Stijn Sadones - 6 Wewi 2 (René Magritte)

Lina Assaihi - 6 Lwe (Willy Jackel)

Het schoolleven in coronatijd

De Idus van maart stond net voor de deur.

Mijn dochter zou het Belgisch Kampioenschap Rope skipping voor gemengde teams betwisten in Mariakerke.

Ik kreeg een melding van mijn kalender op mijn smartphone: laatste dag Italiaans eetfestijn op Juventus Schoonaarde.

Jan De Wilde zou in zijn geliefde Lede één van zijn laatste concerten van zijn tournee spelen. Hij keek er enorm naar uit. Ik ook. Ik had Jan een paar maanden geleden gevraagd of hij zin had om zijn 'Hé hé wat een Jan' concertenreeks in Lede af te sluiten. Hij was vereerd en verheugd.

De Idus van maart dus. In het oude Rome was 15 maart de dag waarop schulden vereffend werden. In 44 v.C. werd deze dag pas echt berucht. Julius Caesar werd aan de trappen van de senaat verraden en vermoord.

15 maart 2020. Zondag. Zonderlinge dag.

Geen boekentas maken. Geen digitale agenda ingeven op het Smartschool platform. Geen mails van leerlingen met een dringende vraag.

Morgen geen school. En overmorgen ook niet. En wie weet hoe lang wel niet.

Onzekerheid. Onwetendheid.

We zijn ondertussen 14 dagen verder. De zomertijd heeft ons ingehaald.

De schoolgebouwen staan leeg. In coronavrije tijd waren leerlingen nu ijverig en zorgvuldig proefwerken aan het voorbereiden en maken. Leerkrachten zouden de minuten van hun proefwerktoezicht geduldig aftellen. Menig nachtelijk uur zou er gespendeerd worden aan het verbeteren van de met overgave ingevulde opgaven.

29 maart 2020. Niets van dat alles. Weg onze structuur, weg onze zekerheden.

Weg de dagdagelijkse banale babbel in de leraarskamer. Geen aanwezigheidsbriefje aan de deur het eerste lesuur van voor- en namiddag. Geen zwelgje collegekoffie en haastig hapje om 10 uur.

Geen Steve die op vrijdag het zevende lesuur steevast 'goed weekend meneer' roept wanneer hij al met een half been in de gang staat. Geen getalenteerde leerlingen die op donderdag- en vrijdagmiddag repeteren voor drEaMOTION, een totaalspektakel met zang, dans, acrobatie en woord.

Opvallend toch hoeveel talent er op de school aanwezig is. Hoeveel leerlingen ook naast de studie schitteren. Hoe puberdromen vorm en kansen krijgen tussen de schoolmuren.

Nee, niets van dat alles. En toch. Toch ook veel meer dan dat.

Want kijk, de virtuele school is nog maar 14 dagen oud en toch voelt het reeds vanzelfsprekend aan.

Het witte bord heeft plaats gemaakt voor het kleine pc-scherm. De uitwisbare markeerstiften voor de trage vingers op het computer klavier.

De klas komt de studeer- of slaapkamer van de leerling binnen via livestream en – ik beken- amateuristisch gemaakte filmpjes over het 'Leven aan de Nijl'. Egypte lijkt in deze tijden weer zo ver weg.

Oefentoetsen vervangen proefwerken. Oude leerstof wordt in een nieuw zakje verpakt. De middagpauze wordt in de stilte van de huiskamer genomen en niet in het helse lawaai van de schoolrefter.

Leerkrachten 'speeddaten' met leerlingen via diverse fora en leerlingen ontmoeten elkaar op Whatsapp en Messenger.

En de school… die wordt warmer en warmer.

Via de Whatsappgroep Leraarskamer wisselen leerkrachten dagelijks tientallen berichtjes, emoticons en quizvragen uit. Kwestie van de grijze hersencellen niet te laten indommelen.

Op school houden directie, secretariaat en coördinatie permanentie. Ouders worden telefonisch gerust gesteld. Leerlingen worden vanop afstand aangemoedigd. Leerkrachten krijgen een bemoedigend schouderklopje.

Het apparaat blijft draaien en zoekt naar oplossingen om het thuiszitten nuttig in te vullen. Vele terug-naar-school scenario's worden onder de loep genomen. Ik ben er gerust in.

Het IT-team van de school stuurt handleidingen door om virusvrij en adequaat te kunnen computeren. Ze zijn lief, die mensen van IT, maar ik begrijp er niets van. Ik trek mijn plan.

En er is collega Arnout die vanuit zijn garage SMC Radio maakt. Iedere maandag tot en met zaterdag tussen 12 en 13 uur zijn wij zo de grootste familie.

En er zijn de leerlingen die in deze uitzonderlijke situatie zo plichtsbewust blijven. Niet zagen. Niet klagen. Gewoon proberen te doen wat van hen verlangd wordt. Wat hen sterk zal maken. Zo vanzelfsprekend. Zo toch al volwassen.

En zo tellen we hoopvol af naar het moment dat we elkaar terug mogen zien en horen.

Zal het (school)leven er anders uitzien na Covid-19?

Ja, zeker. En, me dunkt, beter.

We zullen nog zorgzamer met elkaar omgaan. Nog meer begripvol zijn in moeilijke momenten. Nog meer iedereen laten schitteren.

Het worden waarlijk boeiende tijden!

Nicholas Lauwerys

Sportdag 2de jaar

Biotoopstudie in het park van Mesen

Wat is er leuker dan naar buiten gaan om de natuur in levende lijve te bestuderen? We zijn voor het vak natuurwetenschappen naar het park van Mesen gegaan. Daar hebben we allerlei proefjes gedaan.

Om de hardheid van de bodem te controleren, hebben we een schroevendraaier laten vallen in een lange buis. Daarna moesten we meten hoe diep die schroevendraaier in de grond zat. Aan de hand van determineertabellen konden we verschillende bomen herkennen aan hun bladeren. Met een app op onze gsm keken we hoeveel licht er was tussen de bomen en op een open terrein. Ook de geluidssterkte konden we met een app meten. Door water in een ring te gieten en te tellen hoelang het water nodig had om in de bodem te dringen, konden we de absorptiesnelheid waarnemen.

Maar naast al dat leren was het ook nog eens super tof en leerrijk omdat we in groepjes moesten werken.

Tot slot hebben we nog een groepsfoto gemaakt.

Het voelde niet aan als les. Ik denk dat het voor iedereen een leuke uitstap was, maar modderig 😉.

Sam Keppens, Fien Baeyens

Valkerij De Kaproen

In november kregen we op school bezoek van 2 valkeniers van De Kaproen. We werden ondergedompeld in de wereld van de roofvogels. We konden een valk, een arend, uilen en een gier van dichtbij bewonderen. Jammer dat wij ze niet mochten vasthouden. Alleen de leraars mochten de oehoe op hun arm houden. We leerden alles over hun habitat en hun verschillende manieren van jagen.

Als toemaatje leerden we ook de geur van hun kakje kennen. 😋

De leerlingen van 1Md

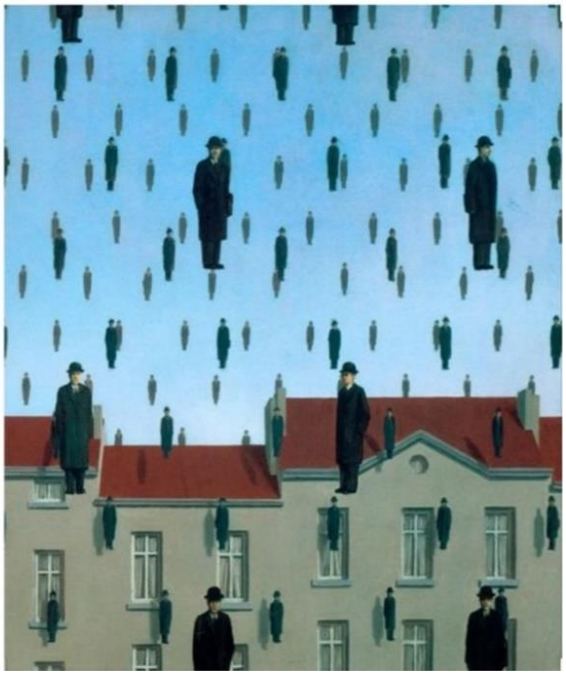

Amber Van Der Snick – 6 Mwe1 (René Magritte)

Een avondje cultuur met onze zesdejaars

Cantus Firmus/Mea Culpa van Brabants/Cherkaoui in de Opera van Gent

We zijn in het kader van esthetica naar een dansvoorstelling geweest van Cherkaoui in de opera van Gent. Ik was al onder de indruk als ik het gebouw zag en de voorstelling moest nog beginnen. Ik had er heel veel zin in want ik ben zelf een danser en ik hou ervan om dansvoorstellingen te bekijken. De voorstelling was echt indrukwekkend. Het was opgedeeld in 2 delen. Het eerste deel was een klassiek stuk en dat werd gedanst op pointes. Het tweede deel was een modern stuk. Ikzelf vond het moderne stuk echt geweldig omdat ik weet hoe moeilijk sommige bewegingen wel zijn en omdat er een verhaal achter de dans zat. Na de voorstelling zeiden sommigen dat ze dat moderne stuk wat raar vonden, maar ik vond dat juist de kunst van het dansen. Cherkaoui heeft zeker mijn verwachtingen overtroffen! Ik ben zeer blij dat ik deze ervaring kon meemaken en ik heb er zeker en vast dubbel en dik van genoten!

Febe Meert 6 Mwe1

Op zaterdagavond 9 november gingen we in het kader van de lessen esthetica naar Cantus Firmus/Mea Culpa van Brabants/Cherkaoui. Deze voorstelling werd opgevoerd ter gelegenheid van de 50e verjaardag van Opera Ballet Vlaanderen. Ik was enkele jaren geleden al eens naar de opera in Gent geweest. Toen was het voor een echte opera, deze keer voor een dansvoorstelling. We kregen op voorhand in de klas informatie over het stuk zodat we ons toch al een beeld konden vormen van wat er zou komen. De voorstelling bestond uit 2 delen. *Cantus Firmus* van Jeanne Brabants, oprichtster van het Ballet Van Vlaanderen en *Mea Culpa* van Sidi Larbi Cherkaoui, huidig artistiek leider van Opera Ballet Vlaanderen.

Het stuk van Jeanne Brabants was eerder klassiek. Ondanks er meerdere dansers op het podium stonden in dezelfde kleren en ook telkens twee dansers die iets anders aanhadden, probeerde ik niet continu mijn aandacht naar de andere twee personen te laten gaan maar naar het volledige geheel. Dan pas kon je duidelijk zien hoe alles perfect synchroon was en hoe het ook zeer doordacht was qua timing en bijpassende bewegingen.

Het tweede deel van de voorstelling was *Mea Culpa* van Cherkaoui. In dit werk gaf de choreograaf een gedeeld schuldgevoel weer dat van generatie op generatie wordt doorgegeven en er tot vandaag is. Dit deel was totaal iets anders dan het eerste deel. Hier gebeurde veel meer tegelijkertijd, er stonden meer dansers op het podium en er was veel decor en bijhorende attributen. Je wist niet waar eerst kijken. Je zag ook heel duidelijk een verhaal in de dans: het schuldgevoel dat we als land meedragen door de kolonisatie. Dit stuk was een combinatie van prachtige choreografieën, geweldige dansers en hier en daar een vleugje humor.

Lena Nieto 6 ecm1

We werden al vanaf het begin overrompeld door het impressionante gebouw. Ik had zelfs moeite om de inleiding te volgen, omdat de kamers zo rijkelijk versierd waren. Het werd pas helemaal adembenemend toen de dansvoorstelling van start ging, en we deze van helemaal bovenaan in de tribune konden bewonderen. Het eerste deel, zuiver ballet, was zeer abstract en daardoor sprak het me minder aan. Het tweede deel daarentegen, waarbij de klassieke en moderne dans in elkaar werden gevlochten als één geheel was spectaculair. Er was de onverwachte wending van woordkunst die een verhaal creëerde, met behulp van ondertiteling, waardoor alles veel minder abstract over kwam.

Helena Bruynseels 6 Mwe2

Toen ik gehoord had dat we voor esthetica naar een opera gingen was ik nogal benieuwd naar wat het zou brengen. Ik moet eerlijk zeggen dat ik aangenaam verrast was. Er zat in het tweede deel van de voorstelling veel betekenis in het verhaal en de dansen die we gezien hebben waren zeker van professioneel niveau. Ik vind dat iedereen zo'n voorstelling zou moeten meemaken.

Victor Schollaert 6 Ecwe1

Het was een aparte voorstelling die ik zelf niet zou gekozen hebben. Toch vond ik de voorstelling zeer mooi en fascinerend. Het Operagebouw van Gent toverde de voorstelling om in een totaalplaatje.

Van Nuffel Niki 6 EcWe2

De voorstelling in Gent begon eigenlijk al bij het betreden van het prachtige gebouw. Heel klassiek, maar zo rijkelijk en luxueus. Het werd al heel snel duidelijk dat niet alleen de voorstelling zelf de beleving was, maar vanaf de vestiaire tot het terug buitengaan is gewoon een totaalbeleving. Zelf was ik niet zo een fan van het moderne stuk geschreven door Cherkaoui. Ik vond het nogal eigenaardig... Het stuk van Jeanne Brabants daarentegen was exact wat je zou verwachten van een balletvoorstelling. Het was sierlijk, rustig en heel gesofisticeerd. Zo een voorstelling bijwonen is iets wat ik normaal nooit zou doen maar achteraf bekeken was het een leuke ervaring.

Hanne Schollaert 6 Wewi1

Aanvankelijk keek ik niet enorm uit naar de dansvoorstelling, omdat ik er persoonlijk van overtuigd was dat het niks voor mij zou zijn. De inleiding voor het stuk vond ik goed gebracht, maar was naar mijn gevoel iets te langdradig. Als ik dan het stuk zelf met een woord mag beschrijven, zou ik zeggen: speciaal. Ik begreep niet altijd even goed wat de gedachte achter het stuk nu precies was. Wel vond ik het leuk om eens een operazaal van binnenuit te kunnen zien, want naar mijn mening is dat al zeker de moeite waard.

Rune De Jonge 6 Wewi1

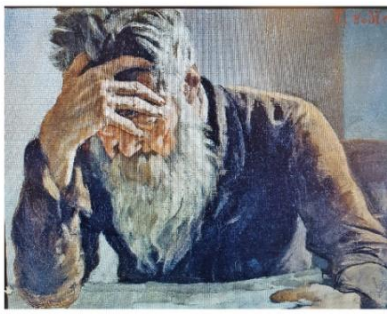

Joëlle Boucheda - 6 Ecwe1 (Ferdinand Hodle)

Olympiades

Een dertigtal meerkeuzevragen en slechts twee of drie uur de tijd om de juiste antwoorden te zoeken. Dat is waar meer dan honderd leerlingen uit de tweede en derde graad zich dit schooljaar opnieuw volop voor ingezet hebben op de verschillende olympiades voor wiskunde, chemie, fysica, biologie, aardrijkskunde en/of natuurwetenschappen. We delen graag hun resultaten en enkele van hun ervaringen met jullie.

Vlaamse Geografie Olympiade

In oktober namen 19 zesdejaars deel aan de eerste ronde van de Vlaamse Geografie Olympiade. Emmanuel Mugwiza Shimo werd geselecteerd om door te gaan naar de tweede ronde, waar hij ook een mooie score neerzette. Daarnaast nam ook één leerling van het derde jaar deel aan de aardrijkskunde olympiade, gericht op leerlingen uit het zesde middelbaar. Thibo Bauwens scoorde maar liefst 60%. Chapeau, Thibo!

Vlaamse Chemie Olympiade

De Vlaamse Chemie Olympiade kon in november rekenen op 13 leerlingen van de derde graad die een poging durfden te wagen om zich onder te dompelen in chemische meerkeuzevragen. Een hele uitdaging die werd verzacht door de traditionele versnaperingen van snoepjes en fruit.

Van de prille 5de-jaars - die lang nog niet alle leerstof hadden gezien hadden – scoorden Senne Parewijck en Thibault Goossens een beloftevol resultaat. Een applausje waard!

In opperste concentratie was het opnieuw zesdejaars Emmanuel Mugwiza Shimo die een schitterende prestatie neerzette dat hem een plaatsje opleverde in de tweede ronde. Hoewel deze selectiedag samenviel met de repetities van de 100-dagen show nam hij het dappere besluit om zijn kans te wagen. Tussen 331 andere deelnemers deed hij een gooi naar de top. Helaas, de competitie was pittig. Emmanuel mag bijzonder trots zijn op zijn parcours.

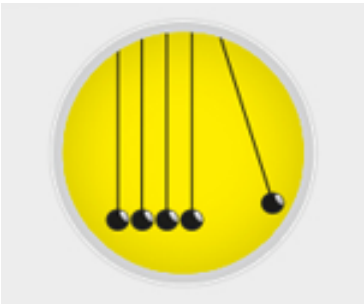

Vlaamse Fysica Olympiade

Begin dit schooljaar schreven meer dan 20 leerlingen uit het vijfde en zesde jaar zich enthousiast in voor de Vlaamse Fysica Olympiade (VFO) die in januari zou doorgaan. Naarmate deze datum naderde, werd tijdens de scholencompetitie voetbal duidelijk dat de voetballende heren uit de derde graad tijdens de lessen fysica heel goed opgelet hadden: horizontale en verticale worp, tweedimensionale beweging, traagheidsbeginsel,

tweede wet van Newton, actie-reactie, kracht en versnelling, arbeid-energie-theorema… alles werd toegepast om die bal op het veld op de meest efficiënte manier in het juiste doel te krijgen. En dat dit met succes gebeurde, is duidelijk uit hun prestaties die in stijgende lijn gingen tijdens deze competitie. De keerzijde van de medaille was echter dat de opkomst voor de olympiade zelf behoorlijk gereduceerd was omdat de kwartfinale (tegen SMI Aalst) van het voetbaltornooi doorging op …u kent mijnheer Murphy wel… uitgerekend deze zelfde dag. Voetballers en supporters kozen er uiteraard voor om de schoolkleuren op het voetbalveld te gaan vertegenwoordigen. Dit laatste met groot succes trouwens. De leerlingen die de meer theoretische thuismatch achter de PCs in V1 verkozen en deelnamen aan de olympiade, hebben zich ook kunnen uitleven door hun hersenen een versnelling hoger te schakelen en antwoorden te zoeken op de meest uiteenlopende fysica-vragen. Ondanks de mooie resultaten die hier behaald zijn, lag de cesuur om door te stoten naar de volgende ronde net iets te hoog… Toch een dikke pluim voor alle deelnemers!

Vlaamse Biologie Olympiade

De biologie-olympiade is een wederkerende uitdaging onder de leerlingen in het 6de jaar en niet alleen voor leerlingen die zich voorbereiden op het ingangsexamen geneeskunde, maar zeker ook voor de leerlingen die zich uitgedaagd voelen door hun leerkracht biologie. Dit jaar namen 18 leerlingen uit het zesde jaar de uitdaging aan.

3 leerlingen werden geselecteerd voor de 2de ronde. Lotte De Cremer, Lily Meersschaut en Stijn Sadones streden bikkelhard in Antwerpen. Nogmaals een dikke proficiat aan alle uitgedaagden.

Vlaamse Wiskunde Olympiade

Een studie en refter – nog voor coronatijden – helemaal gevuld met leerlingen werkend aan de wiskunde olympiade, dat is in januari bij ons een jaarlijks terugkerend fenomeen. Arne Barrez (4Lb1) beschrijft zijn ervaring: “Ik vind dat de wiskunde olympiade zeer leuk en leerrijk is. Het is fijn om raadseltjes op te lossen en je leert andere technieken om wiskundige vraagstukken op te lossen waar je misschien nog niet aan gedacht had.”

Maar liefst 10 leerlingen stootten door naar de tweede ronde: Lene De Cremer, Andreas De Rick, Mathieu Declercq, Vincent Goossens, Jorunn Schockaert, Jitse Timmermans, Rune Van Den Steen, Xander Van Sinay en Mats Willockx voor de JWO en Nele Holdorp voor de VWO. Ferm gedaan!

Jitse Timmermans (4Lb1) vertelt hoe het er in de UGent aan toeging: "De Junior wiskunde olympiade was voor mij een verrijking, ik vond het geweldig om eens zo een aula in het echt te zien. Ik voelde mij om een of andere reden volwassener. De vragen waren veel lastiger dan in de eerste ronde, dat lag misschien ook aan de tijdsnood. Het is leuk om de ervaring mee te maken."

Uit meer dan 23 000 leerlingen geselecteerd worden als 'laureaat van de wiskunde olympiade', dat doe je niet zomaar. We zijn dan ook terecht heel fier op de prestaties van Andreas De Rick. Als finalist van de Junior Wiskunde Olympiade kreeg hij 4 open wiskundige problemen voorgeschoteld. In opperste concentratie ging hij aan de slag. De vragen oplossen én alles nauwkeurig en gestructureerd neerschrijven is absoluut niet evident. Andreas zijn antwoorden in de finale leverden hem een bronzen medaille op. Kussen mogen we dezer tijd niet uitdelen, maar een groot applaus is zeker op zijn plaats. Proficiat, Andreas!

Junior Olympiade Natuurwetenschappen

Op 11 maart 2020 namen een klas vol derde- en vierdejaars deel aan de Junior Olympiade Natuurwetenschappen. Evert Van der Putten: "Deze olympiade bestaat uit vragen zowel over biologie, fysica, chemie als aardrijkskunde. Ik dacht op het moment dat ik mij inschreef dat het een saaie namiddag ging zijn, maar dat was zeker en vast niet het geval. De eerste ronde speelde zich af op school, in het computerlokaal. Spijtig genoeg mocht ik niet doorgaan naar de tweede ronde. Daarentegen vond ik het een leuke ervaring."

Frank Deboosere – peter van de Junior Olympiade Natuurwetenschappen – stuurde felicitaties naar Jorrit Parewijck. Hij stootte door naar de tweede ronde. Jammer genoeg strooide Corona roet in het eten en maakten de Leuvense universiteiten plaats vrij voor een tweede ronde aan

eigen bureau. Maar Jorrit bleef gemotiveerd: “De natuurwetenschappen olympiade was voor mij een mooie manier om mezelf uit te dagen. De organisatie zorgt ervoor dat je verder denkt dan de gegeven leerstof en op die manier zaken aandachtiger bekijkt. De vragen van de eerste ronde waren te vergelijken met de uitbreidingsvragen die soms in je boek weergegeven worden. De tweede ronde daarentegen vroeg voor een uitgebreide kennis op elk vlak en was in mijn ogen meer gebaseerd op de grondige kennis van de leerstof. Op het einde van de rit ben ik enorm blij dat ik deze opportuniteit kreeg en wil ik hiervoor graag onze school bedanken!”

Een grote proficiat aan alle deelnemers! We zijn fier op jullie inzet en prestaties.

En voor diegenen die nu zelf zin hebben gekregen om aan de slag te gaan, nog een toemaatje:

Karel gaat naar de kapper. Voordat hij naar binnengaat ziet hij buiten op het raam van de kapper het opschrift staan:

KAPPER

Tijdens het knippen kijkt Karel, die met zijn rug naar het raam toe zit, via de spiegel weer naar dat opschrift. Wat ziet hij in de spiegel?

a) KAPPER

b) KAPPER

c) KAPPER

d) KAPPER

BRON: JON

Dertig leerlingen staan in een cirkel. Iedereen kijkt naar zijn linkerbuur of naar zijn rechterbuur. Er zijn tien leerlingen die elkaar aankijken. Op een gegeven moment draait iedereen zich om en kijkt naar zijn andere buur. Hoeveel leerlingen zijn er dan die elkaar aankijken?

A) 8 (B) 10 (C) 12 (D) 20

E) Dat aantal leerlingen is onmogelijk te bepalen.

BRON: VWO

Onderstaande foto werd genomen met de Event Horizon Telescope en gepubliceerd in april 2019. Wat toont deze afbeelding?

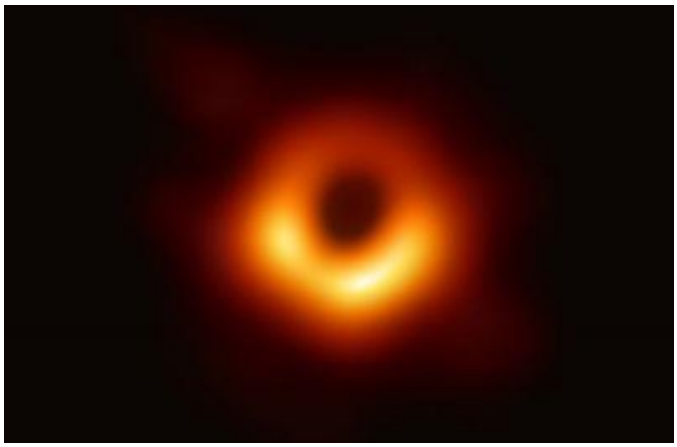

a) Een zwart gat in het midden van een galaxie
b) Een doorgang in het heelal die het mogelijk maakt om sneller te reizen dan het licht
c) De zon die we kunnen waarnemen bij een ringvormige zoneclips
d) Een momentopname van het begin van het heelal, kort na de oerknal

BRON: VGO

Ammoniakgas kan bereid worden uit calciumcyaanamide volgens de reactie
$CaCN_2 + 3\ H_2O \rightarrow CaCO_3 + 2\ NH_3$
Welk volume ammoniakgas (gemeten bij normomstandigheden van druk en temperatuur) kan worden bereid uit 16,0 g $CaCN_2$?

a) 0,2 L b) 4,48 L c) 8,96 L d) 44,8 L

BRON: VCO

Bovenaan een 10 m hoge verticale rotswand staat generaal Zod. Aan de voet van deze rotswand, recht onder generaal Zod staan Loïs en Clark. Om Loïs en Clark te verpletteren laat generaal Zod een rotsblok vanuit rust recht naar beneden vallen. In 0,26 s verandert Clark echter in Superman. Met welke beginsnelheid moet Superman naar het rotsblok springen om het op 8,0 m hoogte boven de grond te kunnen onderscheppen?

a) 19 m/s b) 21 m/s c) 23 m/s d) 25 m/s

BRON: VFO

Van sporten krijgen sommige mensen een euforisch gevoel. Men wijst dit toe aan een gelukshormoon (endorfine) dat tijdens het sporten aangemaakt wordt door het lichaam. Naast dit euforisch gevoel zorgt endorfine ook voor minder pijn. In onderstaande figuur wordt de werking van verschillende neurotransmitters voorgesteld.

Waar op de figuur herken je de endorfine?

a. De groene bolletjes (A). Ze zorgen rechtstreeks voor een remmende werking op pijnzenuw.
b. De gele bolletjes (B), ze zorgen ervoor dat pijnzenuwen geen neurotransmitters vrijgeven naar een volgende pijnzenuw.
c. Zowel de groene (A) als de gele (B) bolletjes stellen endorfines voor. Samen zorgen ze voor het doorgeven van de pijnprikkel.
d. De roze staafjes (C), ze zorgen ervoor dat de pijnprikkel wordt tegengehouden.

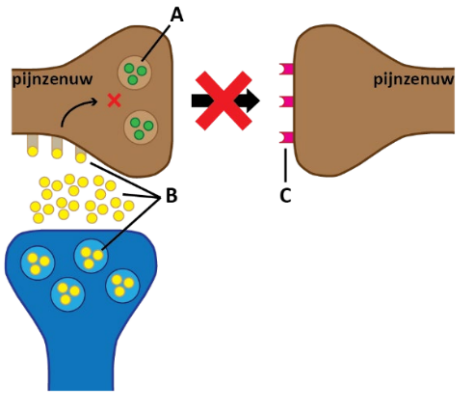

BRON: VBO

De leerkrachten wetenschappen en wiskunde van de tweede en derde graad.

Khuë Minh Chu - 6 Ecm1 (Hans Memling)

Stephania Van de Meersch - 6 Ecwi (Joseph Ducreux)

Blijf in uw kot… en doe wat aan fysica

De 'opkotplicht' die sinds half maart in België van kracht was verplichtte ons, leerkrachten, om het lesgebeuren anders aan te pakken dan we gewoon zijn. Soms tot grote frustratie en ergernis, maar het opende ook nieuwe, nog nooit geopende vensters (gelukkig moesten deze niet gesloten blijven van Maggie). We werden gedwongen om 'out of the class' te denken. Gelukkig zijn de wetten van de fysica overal geldig en is het dus niet nodig om op school aanwezig te zijn voor wat experimenteer-plezier.

Zo kregen de leerlingen van 6WeWi de opdracht om, met behulp van een zelf ineen geknutselde slinger, de valversnelling in 'hun kot' te bepalen. Aan de hand van een inleidende opdracht hadden de leerlingen al uitgeplozen dat een langere slinger zorgt voor een nauwkeuriger resultaat en dat de massa die je onderaan de slinger hangt, geen invloed heeft op dit resultaat. Gewapend met deze kennis gingen ze aan de slag.

Dat wetenschappers ook creatief zijn, blijkt uit de opstellingen die door de leerlingen gemaakt zijn: wasrekken, fototoestellen, appels (jaja, Newton heeft ook zijn stempel gedrukt dit jaar), verfpotten, naaigaren, ladders, kledinghangers, meesbollen, strobalen, breiwol, … alles werd uit de kast gehaald voor 'de ultieme slinger'. En als u zich afvraagt waar al het Wc-papier naartoe was bij het begin van de corona-maatregelen, kijkt u dan maar eens naar de foto's. Tja, 'all is fair in love and … physics' moet iemand gedacht hebben.

Uiteraard diende deze doe-het-zelf-activiteit ook een hoger doel: het bepalen van de valversnelling in ons eigen kot. En ook hier heeft de wetenschap, corona-tijd of niet, ons niet in de steek gelaten: we komen gemiddeld aan een mooie 9,60 m/s^2. Rekening houdend met meetnauwkeurigheden en reactietijden valt de theoretische waarde van 9,81 m/s^2 netjes binnen de foutenvlag van ons klassikaal experiment.

Zoals Walter Lewin het zou zeggen "Physics works!" en de leerlingen van 6 WeWi hebben dit nog maar eens bewezen tot grote tevredenheid van ondergetekende 😊.

Natalie Degrande

Leerkracht fysica en wiskunde derde graad

foto's: leerlingen 6 WeWi

Phaëton en Icarus

Twee zielen in één lichaam,
verbonden door de hoogmoed
die hen beide ten onder deed gaan.
De een vloog de zon tegemoet,
de ander liet ermee Afrika ontstaan,
aangetrokken door haar warme gloed.

En toen kwam de val.
Eindeloze seconden lang
wordt de afstand tot haar licht groter.

Dan de plons, de landing, het eindpunt.
De ene ziel verzwolgen
en hun lichaam met een leegte gevuld,
want ze blijven verbonden.
Hun lot van de val vervuld.

Mart Baert, 5LWI

Hendrick Goltzius, Phaëton

Hendrick Goltzius, Icarus

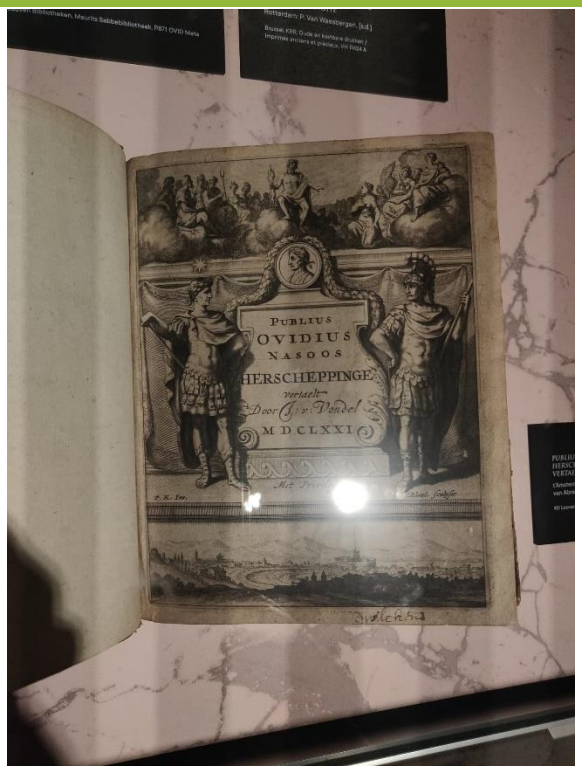
PUBLIUS
OVIDIUS
NASOOS
HERSCHEPPINGE
vertaelt
Door
MDCLXXI

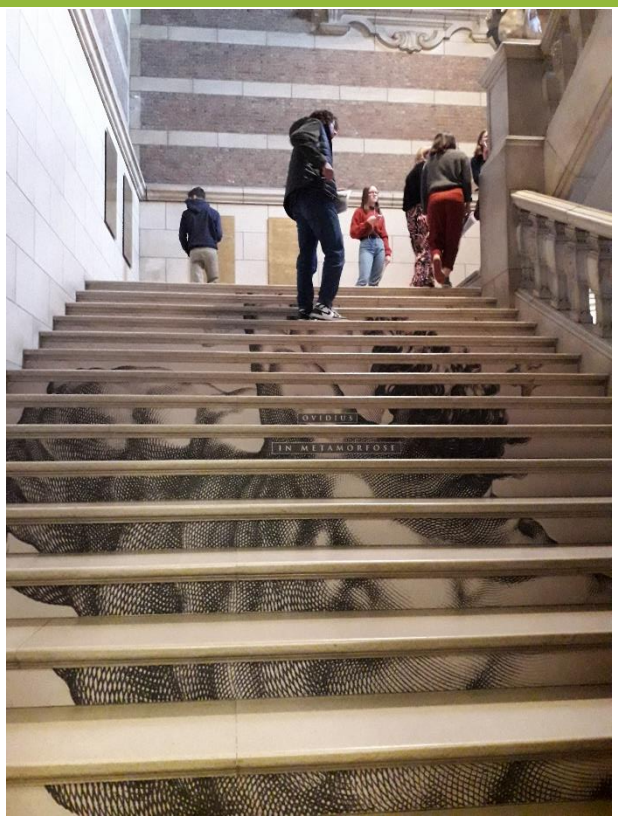

Art meets past/present/future

Nermin Rougui (3LB2)

Het originele werk komt van Carlo Dolci en heet Salome met het hoofd van Johannes de Doper.

Superior Frans Temmerman

Erevicaris-generaal en Aalstenaar/Erembodegemnaar Frans Temmerman is in Gent overleden.

Hij werd geboren in Erembodegem op 18 maart 1929 en in Gent tot priester gewijd op 12 juni 1954. Hij behaalde aan de KU Leuven het doctoraat in het kerkelijk recht.

In 1957 werd hij benoemd tot leraar aan het Sint-Maarteninstituut in Aalst voor de afdeling Lede. Een jaar later werd hij directeur van de jongensschool in Lede en nog een jaar later werd hij de eerste superior van het Sint-Maartencollege van Lede. In 1977 werd hij benoemd tot superior van het Sint-Gregoriuscollege van Ledeberg.

Hij werd secretaris van het bisdom Gent op 1 september 1978. Op 25 juni 1979 benoemde Mgr. Van Peteghem hem tot vicaris-generaal, bevoegd voor de relaties met de openbare besturen, het kerkelijk patrimonium en de canonische aangelegenheden, tot directeur van de Zusters van de Kindsheid Jesu van Gent in Oostakker, tot titulair kanunnik van het Sint-Baafskapittel en tot rechter van de kerkelijke rechtbank van ons bisdom. Op 1 maart 1992 werd hij door bisschop Luysterman herbevestigd als vicaris-generaal en als rechter van de diocesane kerkelijke rechtbank.

Hij kreeg ontslag als vicaris-generaal op 1 april 1999. Van 12 oktober 2007 tot 1 november 2016 was hij deken en aartsdiaken van het kapittel.

De uitvaartliturgie vindt plaats op vrijdag 27/12 om 11u in de Basiliek O.-L.-V. van Lourdes in Oostakker.

Hij was stichter van de KSA in zijn geboortedorp Erembodegem en hij bracht het KSA-vuur mee naar Lede. Vooral op zomerkampen leefde hij zich uit. Zo zullen velen hem herinneren als de eenvoudige priester die in zijn deux chevauxtje de navette deed naar de plaatselijke boer om grote kannen melk, die de gasten op een mooie zomeravond naar een prachtige sterrenhemel leerde kijken, die aan zijn gesjord altaartje de eucharistieviering in open veld voorging, die voor en na en tussen de mouwen opstroopte waar maar nodig.

De eerwaarde, 't superiorken, was klein van gestalte, maar wat een grote meneer en een priester uit één stuk. Rust nu zacht eerwaarde Temmerman, je hebt meer dan de goede strijd gestreden.

Risa Lowagie - 6 Ecwe
(Heinrich Vogeler)

Noach in coronatijden

Onze leerlingen van het eerste jaar werkten in de lessen Godsdienst rond het verhaal van Noach en de zondvloed.

Tijdens de periode van afstandsonderwijs werd duidelijk dat dit verhaal uit het Oude Testament wel wat gelijkenissen vertoont met het leven in coronatijden: de dreiging die er hangt, het zoeken naar veiligheid, het vastzitten "in je kot", het uitkijken naar een nieuwe wereld…

Dit zijn de onzekerheden, bedenkingen, verlangens… en het godsbeeld van onze leerlingen van 12 jaar.

De mensen in de boot van Noach voelden zich veilig maar er was ook veel onzekerheid over hoe lang de zondvloed zou duren…

Het merendeel van onze eerstejaars voelt zich veilig "in zijn kot" want …
Ik weet dat, als ik thuisblijf, ik minder kans zal hebben om het coronavirus te krijgen. (Toulouse)
Ik geniet van de rust en het gezellig samenzijn met mijn mama, papa en zus. (Emmeke)
Als je je aan de regels houdt, zal er niets mislopen. (Daan)

Toch is er ook veel onzekerheid want…
Ik weet niet hoe lang deze pandemie nog zal duren en of er later nog opflakkeringen zullen zijn. (Ongeveer de helft van de leerlingen)

Hierbij enkele vragen die onze leerlingen zich stellen:
Hoelang gaat het nog duren voor ik bij mijn baby nichtje mag gaan? (Bavo)
Mag ik dit jaar nog naar school? (Cera)
Wat gaan de gevolgen zijn van deze coronacrisis? (Liam)
Ga ik mijn eerste jaar opnieuw moeten doen? (Anyssa)
Wat als mijn mama het virus oploopt op haar werk en het aan mij doorgeeft? Ik heb een chronische botziekte en ik moet nu thuisblijven van de dokter. (Lore)
Wanneer mag ik nog eens op bezoek bij mijn grootouders? (Julie)
Wanneer mag ik mijn vrienden ontmoeten? (Thor)
Zullen we na de lockdown bewuster gaan leven en meer zorg dragen voor onze aarde en voor elkaar? (Emmeke)
Gaat dit nu eindelijk invloed hebben op de mensen om niet meer te gaan vervuilen? (Flynn)

Noach bouwde een ark omdat God hem dit had gevraagd in een droom.

Wat heb jij gedaan tijdens deze harde, moeilijke tijd om andere mensen te helpen?
Ik heb meer huishoudelijke taken gedaan. (Shakira)
Ik ben in mijn kot gebleven en we hebben om 20 uur geklapt voor de zorgsector. (Stef)
Ik deed boodschappen voor opa en oma en ik hielp hen vanop afstand mee in de tuin omdat de tuinman niet kwam. (Fré)
Ik heb mondmaskers gemaakt. (Maud)
Ik heb een cake gebakken voor de buren. (Stan)
Ik heb gewerkt voor school en mij daar volledig voor ingezet. (Chloé)
Ik ben aan het rusthuis lieve boodschappen gaan schrijven op de grond. (Stiene)

Volgens de Bijbelse schrijver beloofde God de mensen nooit meer in de steek te laten na de zondvloed.
Is God aanwezig in coronatijden? Dit antwoordden bijna alle leerlingen :
Hij is aanwezig in alle mensen die zieken helpen en stervenden nabij zijn.
Hij daagt ons uit om anderen te beschermen, te laten lachen en weer hoop te geven.
Hij laat ons inzien dat menselijke contacten heel belangrijk zijn.

De mensen in de tijd van Noach dachten dat de zondvloed een straf van God was.

Zie jij COVID-19 als een straf van God?
65 procent van onze 12-jarigen ziet deze pandemie **niet** als een straf van God:
God is iemand die de mensen helpt en niet iemand die de mensen pijn doet. (Ilyes)
Mensen in andere landen eten zieke dieren. (Emma)
Ik geloof niet in God.
Het is een reddingsactie van de natuur. (Cera)

35 procent ziet het **wel** als een straf van God:
Wij beseffen niet wat we met onze aarde doen. God zag dat en Hij heeft op de pauzeknop gedrukt. (Aaron)
God is nog steeds niet tevreden over de mensen. Er is nog steeds hongersnood en oorlog in de wereld. (Eden)
Er is te veel vervuiling. (Gilles)
God wil ons laten voelen dat we andere mensen moeten helpen. (Stan)
Mensen denken alleen aan geld en macht en ze vervuilen de natuur. (Jeff)
De mensen vergeten God en ze denken alleen aan zichzelf. (Sam)

Het verhaal van Noach is een verhaal van HOOP. De mensen konden terug vredevol op aarde leven, want God spande een prachtige, kleurrijke regenboog van de hemel naar de aarde (Gen. 9, 13).

Ook wij verlangen naar een nieuwe wereld, een soort hemel op aarde met een kleurige regenboog.
Dit wensen onze jonge mensen te doen wanneer het weer kan :
Mijn vrienden en familie een dikke knuffel geven. (Yoren)
Ik ga meer tijd doorbrengen met de vrienden die ik heb gemist door asociaal te zijn. (Alice)
Afspreken met vrienden en op restaurant gaan. (Auke)
Mijn pepe en meme gaan bezoeken. (Drazic)
Een zwemfeestje houden met al mijn vriendinnen, naar mijn hobby's gaan en iedereen die ik graag zie eens goed vastpakken. (Noor)

Wat is het belangrijkste dat jij hebt geleerd over het leven gedurende de voorbije maanden?
Dat je meer van kleine dingen moet genieten en dat je dankbaar moet zijn voor alles. (Auke)
School is niet alleen een bron van leren, maar het is ook een plaats waar je vrienden voor het leven kunt ontmoeten. (Alice)
Ons leven ziet er veel rustiger en leuker uit nu. We kunnen ontspannen en tijd maken voor de belangrijke dingen. (Fré)
De natuur is heel belangrijk en onze familie ook. We moeten er zorg voor dragen. We moeten er ook op letten dat er een goede gezondheidszorg is. (Laure)
Ook al zijn het moeilijke tijden … Je mag de moed niet opgeven. (Lore)
Dat op school leren veel leuker is dan thuis. Verveling bestaat niet. (Liam)

Wat ik nu besef: plots kan alles anders zijn. (Juline)
Je mag niet klagen over luxeproblemen. (Tibe)
Dat het niet makkelijk is om mensen te missen. Veel mensen zeggen vaak dat ze school niet leuk vinden, maar ik mis de school nu wel. (Robin)
Dat niet altijd alles leuk en mooi kan zijn en dat ik me er moet bij neerleggen dat er ook tijden zijn die echt niet leuk zijn. (Enrico)
Je moet van elke minuut, elke seconde genieten want voor je het weet, kan je dat allemaal niet meer doen. (Delphine)
Dat sociaal contact heel belangrijk is. Gezondheid gaat boven alles. Het is ook belangrijk dat je over de toekomst hebt nagedacht. (Berre)
Je moet veel meer uit het leven halen want soms duurt het maar even. Je mag nooit opgeven en je moet altijd blijven vechten tegen het kwade. (Arne)
Dat ik mijn familie echt graag zie en mijn vrienden ook. (Lars)

Tot slot

Op 1 mei rond 19 uur stond er bij ons een prachtige regenboog aan de hemel. Dit was de dag waarop deze opdracht aan de leerlingen werd gegeven. Een teken van God?

De leerlingen van het eerste jaar
Hilde Ruyssinck (Leerkracht Godsdienst)

Kaartjes voor 1LA

Evi Van der Poten en Dorien Govaert schreven persoonlijke kaartjes voor de leerlingen van hun klas, 1LA. Ze speelden zelf voor privé-postbode en staken de kaartjes bij iedereen in de brievenbus. Ze wouden hen graag op een andere manier (eens niet via de digitale weg) een hart onder de riem steken in deze dagen van preteaching. Hou vol, alles komt goed!

Business game

Jaarlijks houdt de school SMC Lede, voor het vijfde jaar, een business game die georganiseerd wordt door Top Team coördinator Rob Frederix. Het Top Team bedrijfssimulatie dat op 7 november 2019 plaatsvond in de Bron, staat voor het spelend leren ondernemen. Op deze manier wilden ze ons een nieuwe ervaring meegeven, zo konden de deelnemers snel, eenvoudig, voordelig en zonder risico duurzame praktijk ervaring opdoen. De Top Team bedrijfssimulaties worden momenteel toegepast in honderden bedrijven, scholen, hogescholen en universiteiten in Vlaanderen.

Ze stellen voor dat jij een fabrikant van rugzakken bent en dat je moet produceren om een bepaalde winst te behalen. Het waren groepjes/teams waarbij je je in de schoenen van echte CEO's mocht zetten en het opnam tegen andere groepjes of dus andere bedrijven, maar dat is natuurlijk makkelijker gezegd dan gedaan… Je kreeg een boekje waarin alle gegevens en cijfers stonden en hoe je eraan moest beginnen. Je moest vooral rekening houden met kosten, werkgeversbijdrage… en het belangrijkste, de tijd! Er waren vier spelrondes waarbij je voor elke ronde 3 kwartier had en waarin de laatste ronde de finale lag. Het was eigenlijk een soort van gokken in de eerste 2 rondes, om te zien hoeveel winst je had en van daaruit verder op die bewerkingen te werken. Het is een denkspel om aan elk scenario mogelijk te denken en het beste voor je bedrijf te nemen. Het was een goeie zet er een spel van te maken om tegen je medeleerlingen te spelen, dat maakte het spannender. Het interessantste vond ik de finale, omdat je dan kon zien dat iedereen zich dubbel zo hard inzette om toch maar de prijs, cinematickets, te winnen. Je kon zien hoe iedereen naar andermans ideeën luisterde en hoe hoog de motivatie lag om toch te proberen winnen, maar helaas hadden mijn team en ik niet veel geluk op onze elfde plaats van de twaalf plaatsen…

Het was moeilijker dan ik dacht om de juiste hoeveelheid winst te halen. De derde ronde duurde wel wat lang, omdat dat een beetje hetzelfde was als de rondes 1 en 2, twee rondes en een finale zouden beter geweest zijn om het doel niet uit het oog te verliezen. Maar al bij al was dit een leerrijke ervaring.

Daito Van Hauwermeiren
5ECM1

Griet Op de Beeck

"Kijk onder uw tapijt". De kernzin van de lezing die we kregen van Griet Op de Beeck. Saaie boekvoorstellingen of verkooppraatjes waren ver te zoeken. In plaats daarvan kregen we een belangrijke les filosofie mee en zagen we ook een beetje wie Griet Op de Beeck echt is.

Griet las kleine stukjes uit haar boeken voor, ze duurden nooit langer dan vijf minuten. Ze koos een goede passage in het boek waardoor we geprikkeld werden om de boeken te lezen, maar doordrammen deed ze zeker niet.

Onze interesse wekken kon ze wel goed. Ze deed ons nadenken, reflecteren. “Wie ben ik en wat ligt er onder mijn tapijt?” Tapijt is een metafoor voor alles wat we meedragen in ons leven. Sommige mensen noemen het ook wel onze rugzak. De plaats waar we alle dingen stoppen die we niet willen zien, begrijpen of bespreken. Griet Op de Beeck vertelde dat we allemaal eens zouden moeten kijken wat er onder ons tapijt ligt in plaats van er al onze energie in te steken om het toch maar te laten liggen. Als een bal die je onder water drukt die weer naar boven wilt komen.

Ze vertelde ook een beetje over wat er met haar aan de hand was. Ze praatte erover alsof het dagelijkse kost was. Dat bewonder ik in haar. Ze vertelde over de anorexia die ze gehad heeft en haar vader die haar misbruikt had. Maar het was geen trieste lezing, in tegendeel! Ze is zo’n opgewekte persoon, je ziet haar stralen van energie.

Het was misschien meer een autobiografische lezing, maar dat vonden de meeste leerlingen helemaal niet erg. Het was een keertje iets anders. Mij heeft ze in ieder geval aangezet tot het lezen van een van haar boeken, namelijk: ”Vele hemels boven de zevende”. En ik kan je vertellen: tot nu toe vind ik het super! Ik denk dat deze lezing veel voor de leerlingen gedaan heeft en ik denk dat de school goed heeft gekozen om haar te laten spreken.

Yana Pichal 5ECM2

Helena Bruynseels - 6 Mwe (Gustave Courbet)

Bram Van Den Eeckhout - 6 Wewi 2 (Leonardo Da Vinci)

Dag van de jeugdbeweging

"De chiro is goe en de scouts is boe" met deze woorden zetten vele chiroleden in het SMC vrijdag 18 oktober in. Voor de scoutsleden is dit natuurlijk complete nonsens. De wat oudere leerlingen beseffen wel dat deze dag niet alleen rond hun jeugdbeweging draait, maar stiekem hoop je toch dat je meer uniformen van jouw jeugdbeweging ziet. Hoe beleven jongeren deze dag? En wat met de jongeren die niet in een jeugdbeweging zitten?

Jeugdbeweging op school

Ik zit zelf al van mijn 5 jaar in de Chiro te Serkamp, van jongs af doe ik vol trots en spanning mijn uniform aan op deze dag. Op de lagere school was het vaak de Chiro tegen de Scouts, maar vandaag zie je bij ons op school ook dat de KSA een grote opmars maakt. De blauwhemden blijven natuurlijk wel in de minderheid tegenover de welbekende Chiro en Scouts.

Vele jongeren begonnen hun dag op het ontbijt van de jeugdbeweging in Aalst. Eenmaal op school aangekomen, waren ze al helemaal onder de verf en glitter bedekt. Je merkt ook dat vele leerkrachten vandaag iets meer door de vingers kunnen zien, ze genieten van de jeugd en denken misschien wel terug aan hun tijd in de Chiro of Scouts.

Naschoolse feesten

De leerlingen kijken al uit naar wat er zich na school afspeelt: om 4 uur is er een klein feestje waar je iets kan drinken of consumeren. Op deze plek vind je altijd mensen van verschillende leeftijdscategorieën. De sfeer is er gezellig en leuk, eigenlijk is deze sfeer een rode draad door deze dag. De leerlingen die niet in een jeugdbeweging zitten doen soms vrolijk mee en amuseren zich rot, anderen houden het liever rustig en weten dat een jeugdbeweging niks voor hen is. Rond 6 uur vertrekken de meeste huiswaarts om zich voor te bereiden op de nacht van de jeugdbeweging te Aalst.

Een dag waarop alles kan

Over het algemeen is dit een dag waarop de sfeer wat losser is, waar iedereen plezier maakt, zelfs de mensen die niet in een jeugdbeweging zitten. Deze dag draait om het in de verf zetten van je jeugdbeweging, plezier, maar vooral over jezelf zijn, want in een jeugdbeweging kan dit. Op 18 oktober werd SMC even een plek waar iedereen zichzelf was en kon tonen wie je echt bent en trots zijn op jezelf en je beweging. Om deze reden alleen is het een van de mooiste dagen van het jaar. En zeker en vast een aanrader om je aan te sluiten bij een jeugdbeweging.

Seppe Moerman, 5ECM1

Een onvergetelijke (sport)dag

Ooit al eens gewaterskied? Een moeras- of blotevoetenparcours gedaan? Ik nog niet. Of toch nog niet voor de sportdag in het vijfde jaar, net zoals vele anderen van mijn medestudenten. Dit maakte het zeker extra leuk. Er was voor iedereen wel iets nieuws om uit te proberen. Het was een regenachtige en relatief koude dag, maar dat hield ons niet tegen om er een onvergetelijke dag van te maken.

Onze groep begon met het blotevoetenparcours. Dit was een goeie 'opwarming' voor wat nog zou komen. Na dit parcours werden we namelijk heel wat natter dan enkel onze voeten. Ondanks het slechte weer vond bijna iedereen dit geweldig. Je had keuze uit drie opties: kneeboarden, waterskiën en wakeboarden. Het eerste vonden de meesten het makkelijkst. Bij het kneeboarden moet je je knieën op het plankje zetten en met je handen zo goed mogelijk het touw vasthouden. De andere twee verschillen niet veel van gewoon skiën en snowboarden. Behalve dan dat het niet plaats vindt in de sneeuw, maar op het water en dat je natuurlijk met een stevige greep het touw voor jou moet vasthouden. De meesten kozen voor het kneeboarden, omdat je dit makkelijker kon doen zonder ervaring. Bij het waterskiën en wakeboarden ging het bij de meesten iets minder vlot, maar na een paar keer proberen slaagden veel leerlingen die dit eens wilden uitproberen er in om een rondje (of soms zelfs enkele rondjes) te maken. Dit was een hele ervaring en zeker de leerlingen die wel eens houden van een adrenalinekick vonden dit een leuk onderdeel van de dag.

Na deze activiteiten was het tijd om samen te eten en vervolgens moesten we omhoog geraken via een klimmuur, ondanks de hoogtevrees van sommige leerlingen. Eenmaal boven konden we genieten van het uitzicht op het meer. Maar daar bleef het natuurlijk niet bij! Via een death ride konden we de overkant van het meer bereiken. Als we dan met een snelheid beneden aankwamen konden we met een paar tegelijk via een bootje naar de overkant geraken. Er moest dan altijd één leerling heen en weer varen met dit bootje, maar dit werd telkens met plezier gedaan.

Als laatste (maar zeker niet minste) activiteit deden we het moerasparcours. Mijn klas was blijkbaar niet één van de behendigste. Om de zoveel tijd viel er wel iemand in het moeras, na eerst onsuccesvol zijn/haar evenwicht terug te proberen vinden. Dit maakte het parcours natuurlijk extra grappig. Deze activiteit was eigenlijk ook een beetje teambuilding voor onze klas, want iedereen hielp elkaar erdoorheen. Dit weerhield ons natuurlijk niet om te lachen als er dan toch iemand in viel.

De sportdag was er één om nooit te vergeten. Er was een leuk en afwisselend aanbod van activiteiten om de dag zo leuk mogelijk te maken. Het was een schooldag zoals er meer zouden mogen zijn.

Eefje De Wit, 5LM

Kentaro Steylemans - 6 Ecm2 (Rob Steenhorst)

SMC Lede Leest!

Wist jij dat onze leerlingen bookfluencers zijn? Nee? Dan ken jij zeker onze Instagram- en Facebookpagina 'SMC Lede Leest' nog niet! Onder het motto: 'Zien lezen, doet lezen' wakkeren onze leerlingen de leesgoesting aan. Op aansporen van hun leerkracht Nederlands maakten ze een foto van zichzelf met een boek waarvan zij vinden dat je het écht moet gelezen hebben. In 4 korte aanbevelingen maken ze je warm voor hun boek.

Onze Instagram- en Facebookpagina werd in volle corona-periode gelanceerd, dat was uiteraard niet de bedoeling, maar het was mooi meegenomen dat we zo, via boeken, een extra manier vonden om met elkaar verbonden te blijven.

Ook bekende schrijvers vonden trouwens al de weg naar onze pagina, zo kregen we al 'likes' van Griet Op de Beeck, Ish Ait Hamou en Pieter Aspe. Ook boek.be kan het appreciëren dat we mee helpen het 'leesvirus' verspreiden, en beloonde ons met een boekenbon van 15 euro! Onze schoolbib is zeer blij met deze extra leesstimulans!

We blijven uiteraard niet stilzitten, want lezen is niet alleen leuk, maar ook belangrijk, en onze missie is dan ook om zo veel mogelijk mensen te besmetten met het leesvirus. Niet alleen boekentips van leerlingen zijn welkom, ook ouders en leerkrachten en ander gespuis worden bij deze vriendelijk aangespoord om tips te delen! Fictie of non-fictie, fantasy of thriller, young adult of graphic novel: het maakt niet uit welk boek, als jij er maar helemaal weg van bent. Maak een foto van jezelf met jouw boek, bedenk 4 rake aanbevelingen en zend je foto (vierkant formaat) naar elke.huygens@smclede.be.

Stay tuned en: blijf lezen!

#ledeleest
#langzullenwelezen
#verspreidhetleesvirus

Elke Huygens
leerkracht Nederlands 3de graad

Bram Van Vaerenberg - 6 Ecm2 (Lucas Cranach)

Voorleesweek

Van 16 tot 24 november begon de nieuwe editie van de Voorleesweek waarbij wij, de vijfdes, als opdracht kregen op een boeiende manier voor te lezen op de kleuterschool. Onze missie verliep in verschillende fases, elk met moeilijkheden en triomfen.

Als introductie kregen we voorleestips en de juiste uitspraken van tweeklanken die vaak verkeerd worden gelezen. Met tongbrekers zoals “Zeven Zaventemse zotten zullen zes zomerse zondagen zwemmen zonder zwembroek” en nog waardevolle tips leek onze missie haast nog mogelijk. En daarna kwam vrijwel het belangrijkste onderdeel: een leuk voorleesboek uitkiezen.

We brachten ieder verschillende boeken mee die we graag als kind lazen of waaraan we een leuke voorleeservaring hadden. Mevrouw Huygens bracht ook verschillende voorleesboeken mee waaruit we konden kiezen. En zoals een oude wijze leerkracht ooit vertelde “Moeilijk gaat ook”, kozen we na het bestuderen van elk boek wat ons het best aansprak. De voorbereidingen kwamen bijna tot een einde.

Met de oefensessies luidde de laatste stap in voor het grote moment. We lazen in verschillende groepen onze verhalen aan elkaar voor. Eerst wel met een zeker ongemak die gelukkig wel niet permanent was. De verhaaltjes waren stuk voor stuk erg verrassend.

Het verhaal “De krijtjes staken” ging bijvoorbeeld over krijtjes die vonden slecht behandeld te zijn door hun eigenaar; of juist heel goed, en die dit uiten via verschillende brieven.

De grote dag brak dan aan, en samen begaven we ons naar de kleuterschool. Per groep lazen we de kleuters onze verhalen. Tot onze grote opluchting luisterden de meeste kleuters aandachtig en vonden ze dat we terug moesten komen om voor te lezen. Een ervaring die zeker te herbeleven valt.

Carla Kisalu 5LM

H-h-horror f-f-filmavond

Na een maand aan voorbereiding heeft de leerlingenraad van het SMC een griezelavond op touwen gezet voor hun medeleerlingen. Naar aanleiding van Halloween stond er een selectie bloederige en spannende films op het menu. Maar hoe is deze filmavond tot stand gekomen, want het ging die avond niet alleen om films….

Het nieuwe schooljaar gaat van start, dit wil zeggen taken maken en studeren. Op het Stella Matutinacollege in Lede waren er een aantal leerlingen die het niet alleen hierbij hielden. De leerlingenraad komt elke woensdag samen om te vergaderen en te organiseren. De eerste maand stond er de jaarlijkse filmavond op de planning. Het thema "horror" kwam tot stand tijdens de eerste vergadering, aangezien Halloween in de aantocht was. Vervolgens werd er besproken hoe de leerlingen dit konden uitwerken, want een filmavond gaat niet alleen maar om de films. Er komt nog heel wat extra werk bij kijken; de snacks, de drankjes en niet te vergeten, er moet die avond ook een griezelige sfeer gecreëerd worden. Het was geen simpele opgave, want wie vind welke films leuk, rekening houdend met de verschillende leeftijdscategorieën en het schoolreglement.

Na druk in de weer te zijn geweest waren de leerlingen er klaar voor. Op 25 oktober was het dan ook " alle hens aan dek " . Iedereen was druk in de weer op deze vrijdag. De verschillende films werden klaargezet in de lokalen, de angstaanjagende kostuums werden aangetrokken, de gangen en speelplaats werden demonisch gedecoreerd en tot slot werd het hoogtepunt van de avond geïnstalleerd: "de griezelgang".

De leerlingen werden in de avond verwelkomt met een bloederig aperitief en voor de eerste *horror movies* begonnen, lieten de organisatoren een onheilspellend alarm afgaan en werden de films aangekondigd. Op die manier wist iedereen naar welk lokaal ze zich mochten begeven. De filmavond ging pas echt van start wanneer iedereen in het midden van de nacht

door de “griezelgang” mocht gaan, een gang vol monsters en spinnen. In deze gang was er van alles aan de hand. Figuren die op hekken en tonnen slaan, *blacklights*, *neon*-figuren, bloederige doeken… genoeg om een aantal keer goed te verschieten. Vervolgens werden ze door de figuranten begeleidt naar hun griezelfilm naar keuze.

Na de eerste shift films was er een korte pauze waarin de leerlingen drankjes en eventuele snacks zoals popcorn, chips en snoep konden verkrijgen. Maar opnieuw joegen de horrorfiguren de leerlingen een hoop schrik aan rustig je drankje drinken zat er zeker niet in. Ook tijdens de tweede shift was alles vlot verlopen, het was al snel duidelijk dat heel wat mensen er van genoten hadden. Wanneer de leerlingen die voldaan waren allemaal terug gekeerd waren naar huis begon de leerlingenraad met opruimen, vooraleer ook zij konden gaan slapen. Stilaan veranderde de griezelschool terug in een gewone school. Toen de leerlingen hun dagelijkse kleren opnieuw aanhadden genoten ze samen nog van hun avondeten. Voor hen stonden er frietjes op het menu, dat mocht wel na zo hard werken. Nadat ook zij naar huis keerden was de geslaagde filmavond afgelopen.

Hieruit kan men besluiten dat het evenement, op 25 oktober zeer geslaagd was. Iedereen die hard had gewerkt om dit te realiseren was zeer tevreden met hoe de door hen georganiseerde avond is verlopen. Later volgde nog een vergadering met de sterke en zwakkere punten van deze horror-filmavond.

Nynke Vettenburg, 5Ecm2

‘Figuren die op hekken en tonnen slaan, blacklights, neon-figuren, bloederige doeken… genoeg om een aantal keer goed te v-v-verschieten.’

Inneke Jans - 6 Ecm1 (Jacob Cornelisz van Oostsanen)

Impressies

Lezing Griet Op de Beeck

Ze stelde ons gerust door te zeggen dat we echt wel van onze problemen onder ons tapijtje zullen afraken. Ik houd dus zeker en vast een positieve indruk na op de lezing van Op de Beeck.

Jolien Berckmoes 6 WeW1

Confronterend, activerend, ondersteunend, verhelderend, ogen openend… zijn een aantal woorden die ik zou gebruiken om de lezing van Griet Op de Beeck te beschrijven.

Jordy Erauw 6 MWe 1

Volgens mij heeft ze met haar lezing velen aangezet tot denken, puur door de onderwerpen die ze aansneed, niet per se door haar mening, maar door haar moed om erover te beginnen.

Helena Bruynseels 6 MWe 2

Over bepaalde zaken dacht ze heel zwart-wit. Bv. alleen bij een vechtscheiding zouden kinderen problemen van die scheiding kunnen ervaren. Nogal kort door de bocht, vind ik. Is er dan geen enkel kind wiens ouders gescheiden zijn en toch goed met elkaar overweg kunnen, dat geen moeilijkheden van deze scheiding ervaart?
Ondanks deze puntjes van kritiek vond ik de uiteenzetting van Griet Op De Beeck een van de meest interessante auteurslezingen uit mijn schooltijd. Ze gaf geen saaie, droge uitleg over de inhoud van haar nieuwste boek. Ze wilde niet zomaar een verkoopspraatje houden, maar probeerde vol overtuiging een levensles bij te brengen aan een zaal van 200 scholieren. Hiervoor kan ik alleen maar respect en appreciatie tonen.

Maxime Vercauteren 6 LM

Luna Van Heck – 6ECWI
(Etienne Elias)

Bezoek aan het Fort van Breendonk

Ieder moment dacht ik: "Hier op dit plekje kon iemand gestaan hebben, iemand die misschien zijn laatste seconden of minuten van zijn leven meemaakte". Het was voor mij een zeer indrukwekkende ervaring en ik zal deze namiddag nooit van mijn leven vergeten. Hoe kon het ooit zo ver komen…?

Jolien Berckmoes 6 WeWi1

De plaats die het meest indruk op me heeft gemaakt was de slaapzaal. Met 48 sliepen ze samen in een zaal. Acht bedblokken van telkens zes bedden, twee stapelbedden met telkens drie bedden boven elkaar. De bedden die we gezien hebben waren de originele bedden. In die onmenselijke omstandigheden sliepen de gevangen. In deze kamer hadden mensen geleden. Mensen hebben hier doodsangsten doorstaan… Het is werkelijk ongelooflijk tot wat mensen in staat zijn.

Hanne Schollaert 6 WeWi 1

Fien Baetens – 6 Lm (Egon Schiele)

Skireis krokus

Hard times of Heart Times?

In deze bizarre tijden van Corona is de ultieme vraag: "Gaan we ons sociale leven terug kunnen opnemen zoals voordien?" Maar dit keer gaan we het niet over Covid-19 hebben, maar katapulteer ik ons terug naar het moment waar alles nog normaal was (februari) en ons leven nog geen nieuwe wending had gekregen. De dag dat we kennismaakten met een belangrijk onderdeel tijdens een ongeval, EHBO (eerste hulp bij ongevallen).

Hierbij hebben we niet alleen geleerd wat belangrijk is en hoe je moet handelen wanneer je getuige bent van een ongeval, maar ook hoe belangrijk het is om samen te werken en elkaar te respecteren, wat een belangrijk punt is in deze maatschappij. We hebben de basisstappen geleerd op vlak van EHBO en hebben geleerd hoe het zit met de economie, het aantal vluchtelingen en de politiek tijdens het wereldspel. Tijdens de korte maar krachtige EHBO-cursus die we hebben gekregen, hebben we geleerd hoe belangrijk en noodzakelijk het is om de eerste zorgen toe te dienen. Daar hebben we ook deze keer, net zoals vorig jaar, veel uit geleerd. Reanimatie, ontsmetting, proper maken van een wonde, het aanbrengen van een verband…

Niet alleen dit was leerrijk, maar ook het bordspel dat we hebben gespeeld, waarbij we zelf eens meemaakten hoe het is om een vluchteling te zijn. Dat was de moeite waard om te doen. Al de opdrachten die we moesten uitvoeren en de beslissingen die we moesten maken waren bepalend voor onze "toekomst" als vluchteling.

Deze evenementen zijn zeker een aanrader voor scholen die levensnoodzakelijke informatie willen bijbrengen aan hun leerlingen. Mij is het alvast bijgebleven hoe ik iemand kan helpen in nood en daar ben ik de school zeer dankbaar voor dat ze ons die kans hebben gegeven om deze cursus mee te volgen.

Chanelle Quintelier, 5ECM2

Jade Van den Bremt - 6 Ecm1 (Antonio Amorosi)

Deaconstructs

Do not be a dick, het advies van de Britse komiek Tom Deacon om het leven door te komen. Op donderdag 12 maart stond er iets speciaal op de agenda van de leerlingen van het 5de en 6de jaar. Zij mochten meelachen met de grappen van Tom Deacon tijdens The English Week. Tom is een bekende tv-presentator, radio DJ en komiek in England. Deacon presenteert onder andere razend populaire eSports shows. Dit zijn onlineshows waarin professionele spelers wedstrijden spelen via videogames.

Deaconstructs, de naam van de show is een mix van humor en levenslessen. Met humor beschrijft hij de de highs en lows van het beroepsleven. Tom schreef de show om jongeren te motiveren hun ambities te volgen. De show zat goed in elkaar. Tom gebruikte een Powerpoint om zijn woorden mee te ondersteunen en om filmpjes/foto's te tonen van zijn carrière. Hij stelde zichzelf voor en liet wat beelden zien om een beeld te geven van zijn werk. De foto's waar hij te zien was met vele bekende sterren zoals Justin Bieber waren indrukwekkend. Niet iedereen ontmoet Justin Bieber of Taylor Swift. Engels is niet voor iedereen zo makkelijk te

begrijpen maar Tom deed zijn best om het verstaanbaar te maken voor iedereen door bepaalde dingen uit te beelden. Hij maakte gebruik van zijn stem om zijn grappen nog een extra boost te geven. Hij vertelde gebeurtenissen dat hij meemaakte en stak er wat humor tussen. Achter de moppen zaten levenslessen. Wees aardig tegen elkaar, vecht voor je dromen, doe wat je graag doet, het is oké om verdrietig te zijn maar gebruik het om sterker te worden waren de belangrijkste boodschappen achter de moppen. Tom zorgde voor interactie met het publiek. Hij haalde er een 2-tal mensen uit om te antwoorden op zijn vraag en betrok vaak het hele publiek bij zijn moppen. Niet iedereen heeft dezelfde humor maar het publiek lachte luid mee. Als afsluiter deed Tom een klein spelletje met zijn publiek. Iedereen moest recht staan en een er kwam een typische Engelse uitdrukking tevoorschijn met 2 keuzes eronder. Het was de taak van het publiek om de juiste betekenis van de uitdrukking te achterhalen.

Deaconstructs is een hippe en actieve show en het was een groot succes bij de leerlingen. Het bevatte een heleboel boodschappen die de jongeren wel is durven vergeten. Een aanrader voor alle scholen!
En niet te vergeten: DO NOT BE A DICK!!!!!

Febe Dauwe – 6 Ecm1 (Hendrick De Keyser)

Tijd om afscheid te nemen

Lang geleden was er een jonge dame, die, met haar diplomaatje op zak, op zoek was naar een school om les te kunnen geven. Ze kreeg te horen dat er een meisjesschool in Lede was die een leerkracht zocht voor Frans en Engels in het 2de jaar. Dus besloot ze haar kans te wagen. Haar grootvader bracht haar met de auto naar de Stella Matutina in de Kasteeldreef. Na het gesprek met de directeur, Dhr. Ghijsels, was ze onmiddellijk verkocht. "Dit is de school waar ik les wil geven," dacht ze. Het werden spannende dagen. Nog steeds geen telefoon. Maar haar geduld werd beloond. Ze mocht 11 uurtjes Frans en Engels geven in het 2 de jaar.

In begin september 1979 nam ze de trein richting Lede (iets dat ze haar hele carrière zal blijven doen). Onderweg spookten honderden vragen door haar hoofd: "Gaan de leerlingen me aanvaarden? Hoe streng moet ik zijn? Gaan de collega's meevallen? …" Toen zij in haar eerste klas binnenkwam, werd het muisstil. Alle ogen op haar gericht. Ze werd van top tot teen bekeken. Stilte. De leerlingen keken naar elkaar en toen zag zij een glimlach op hun gezichten. Het ijs was gebroken. Wat een toffe klassen had zij! De sfeer in de leraarskamer was top. Onmiddellijk werd zij opgenomen in het lerarenkorps. Iedereen legde haar het reilen en zeilen van de school uit. Toen kwam de eerste examenperiode. Wat een ramp voor Frans! "Veel te moeilijke vragen, juffrouw! "Ja, het is wat leren in het begin. Na overleg met de collega's, werd het probleem van opstellen van toetsen en examens opgelost. Beginnersfout, hé!

De school stond open voor nieuwe initiatieven en uitdagingen. Zoiets had deze lerares wel nodig. Laat de ideeën maar komen. Schoolfeest helpen organiseren. Hoe zalig was dat! De leerlingen dansjes aanleren, kostuums en decors maken, samenwerken met de leerlingen buiten de lessen Frans en Engels. Dit bracht haar dichter bij alle leerlingen van de school.

Toen kwamen er nog heel veel leuke activiteiten waar ze zich volledig kon in uitleven. Ze was zo begaan met haar school - die haar 2de thuis was geworden - dat het soms wat gevolgen had voor haar gezondheid. Ze bracht alle problemen en kopzorgen mee naar huis en kon die ook niet loslaten. De mensen durven al eens zeggen: "Laat die problemen los." Maar haar leerlingen waren zoals haar kinderen: je laat die niet zomaar achter je bij het verlaten van de school. Haar leerlingen hebben haar veel bijgeleerd op sociaal en emotioneel vlak.

Elke jonge persoon die je onder je vleugels neemt, verdient je zorg, liefde en genegenheid. Soms zijn we hun enige steun in moeilijke tijden. Wat een voorrecht hebben wij als leerkracht om te

mogen zorgen voor jonge, creatieve, gevoelige en opgewekte kinderen! Af en toe kan deze verantwoordelijkheid heel zwaar zijn. Soms lukt dit en soms niet.

De liefde die ze van haar leerlingen kreeg gedurende haar carrière van 41 jaar, zal ze tot het einde koesteren. Dankzij hen heeft ze haar creativiteit kunnen ontplooien. Het ene initiatief leidde tot het andere. Hernemingen stonden niet in haar woordenboek.
Nochtans was deze lerares zo onzeker: "Ben ik goed bezig? Hoe kan ik dit beter doen? Heb ik de juiste aanpak genomen in deze situatie? ...".

Een mens moet zichzelf steeds evalueren. Dan pas ben je goed bezig. Leren uit onze fouten is zo belangrijk.

Deze stelling probeerde ze haar leerlingen ook bij te brengen. Het is niet verkeerd om fouten te maken want je komt er rijker uit.
Wat ze heel belangrijk vond (en nog steeds vindt) is dat haar leerlingen begrepen waarom Frans zo belangrijk was: niet om punten te halen, maar om te kunnen communiceren met anderen, om nieuwe vrienden te maken, om open te staan voor andere culturen. Deze leuke vaardigheden maken iemand zoveel rijker.
Aan al haar leerlingen wenst ze een boeiende toekomst en vooral dat zij hun hart volgen.
"Kies wat je graag doet, want wat je graag doet, doe je goed".

De lerares Frans werd ook omringd door fantastische collega's. Ze hielpen haar wanneer ze vragen had (vooral met alles wat ICT betrof), troostten haar in moeilijke tijden, moedigden haar aan bij haar projecten. Wat zal ze al deze toffe mensen missen!

Aan iedereen: dank voor deze 41 fantastische jaren. Ik ga de schoolpoort uit met een rugzak rijk aan liefde, ervaring en genegenheid. Ik ben trots dat ik deel uitmaakte van deze gemeenschap.

Nu begint voor haar een nieuwe periode waarin ze zich zal blijven inspannen voor mensen en haar creativiteit ten volle zal gebruiken. Het is met gemengde gevoelens dat ze haar 2de thuis verlaat.

Anouck (officieel Annick 😊) Eberhaerd

Lerares Frans 1ste jaar

Stop De Armoede
17 oktober 2019

Jaarlijks wordt er in Aalst op donderdag 17 oktober (Wereldverzetsdag tegen armoede) actie gevoerd door het netwerk tegen armoede. In Aalst wordt dit getrokken door de vierdewereldgroep "Mensen voor Mensen". Dit is een vereniging van en voor kansarmen die strijdt voor gelijke rechten van mensen in armoede en een solidaire samenleving. Dit jaar werd als thema 'onderwijs' gekozen. Vooroordelen, pesten, uitsluiting, hoge schoolkosten onbetaalde facturen... Heel wat gezinnen botsen op dezelfde (school)muren.

Door de link met het centrale thema dit jaar, hebben wij beslist als school met aandacht voor gelijke kansen voor iedereen, deel te nemen aan de Wereldverzetsdag tegen armoede. Alle vierdejaars op onze school hebben de actiedag voorbereid tijdens de les godsdienst. Eén actieklas (4ECB/WE1) werd uitgekozen om op 17 oktober op het Werfplein actie te voeren tegen armoede samen met Aalsterse scholen en verschillende onderwijspartners. De leerlingen hebben tips verzameld om armoede op school te bestrijden en één algemene tip op het podium verwoord en verdedigd: "Iedereen mag schitteren". Elke school kreeg een puzzelstuk waarop de tips vermeld werden. Ons puzzelstuk kan je onmiddellijk herkennen door de link naar ons schoollogo. We gaan het engagement aan om niemand uit te sluiten en ervoor te zorgen dat we als school initiatieven ondernemen opdat iedereen kan deelnemen aan de schoolactiviteiten.

Mevr. Brondeel (leerkracht godsdienst)

Youca Action Day
17 oktober 2019

YOUCA, YOUth for Change and Action - de vroegere Zuiddag - is een organisatie voor en door jongeren die hen stimuleert om samen te werken aan een duurzame en rechtvaardige samenleving. Eén van hun initiatieven is de - ondertussen wel gekende - Youca Action Day. Op het SMC zetten wij graag onze schouders onder zo'n ervaringsgericht project dat ook bijdraagt tot de algemene ontplooiing van onze leerlingen. Zij maakten er alweer een succes van! Al onze zesdejaars waren samen met zo'n 15000 Vlaamse jongeren voor één dagje aan de slag voor het goede doel. Een greep uit de jobs die zij uitgevoerd hebben: parlementair medewerker, assistent bij een nierspecialist, kinderopvang, kelner, friturist, leerkracht, patiëntenvervoer in ziekenhuis, tuinier, ... Hieronder kan je een paar getuigenissen en foto's vinden van enthousiaste leerlingen.

Per leerling werd er 55 euro gestort aan Youca; dit geld wordt dit jaar gebruikt om een aantal projecten voor en van jongeren in Guinee en België te ondersteunen. Meer info over deze projecten vind je op www.youca.be.

Wij willen onze leerlingen, en alle werkgevers die hen de kans op een leerrijke ervaring gegeven hebben, bedanken!

Mevr. Brondeel (leerkracht godsdienst)

De Youca Action Day was voor mij een heel leuke en leerrijke ervaring.

Ik ging die dag naar basisschool Het Kwikstaartje in Oordegem. In de voormiddag mocht ik helemaal alleen voor de klas staan. Ik mocht het 5de leerjaar bezighouden. De kinderen werkten zeer goed mee en al snel hadden we een soort van band. We hebben spelletjes gespeeld, en ik heb ze de dagen van de week geleerd in het Frans. In de namiddag mocht ik spelen met de kleutertjes en een lesje spelling meevolgen in het 2de leerjaar.

Ik ben zeer blij dat ik dit eens kon doen en zo kon proeven van het werk dat leerkrachten doen. Ik denk dat dit een mooi initiatief is en dat de leerlingen van het 6de jaar er veel plezier aan gehad hebben. Zo zijn we allen weer een ervaring rijker! (Febe Meert, 6MWe1)

Op donderdag 17 oktober trok ik naar de VRT om voor één dag mee te draaien op de redactie van het reportageprogramma Pano. In de voormiddag was er eerst een vergadering met de hele redactie over de uitzending die de dag ervoor op televisie was uitgezonden. 's Middags mocht ik mee gaan eten in de kantine van de VRT en had ik dus de kans om daar veel bekende Vlamingen te spotten. Nadien doorkruiste ik met één van de redacteurs hartje Brussel voor een afspraak met een Engelse bioloog voor een volgende uitzending. Ik weet wel niet of mijn werk op de redactie zoveel heeft opgeleverd voor Pano, maar ik vond het

interessant om achter de schermen de productie van zo'n programma te kunnen meemaken. Ik ben blij dat onze school zo een prachtig initiatief als Youca Action Day steunt en hou mooie herinneringen over aan deze dag waarop we eens niet op de schoolbanken zaten. (Judith D'Hondt, 6LWe1)

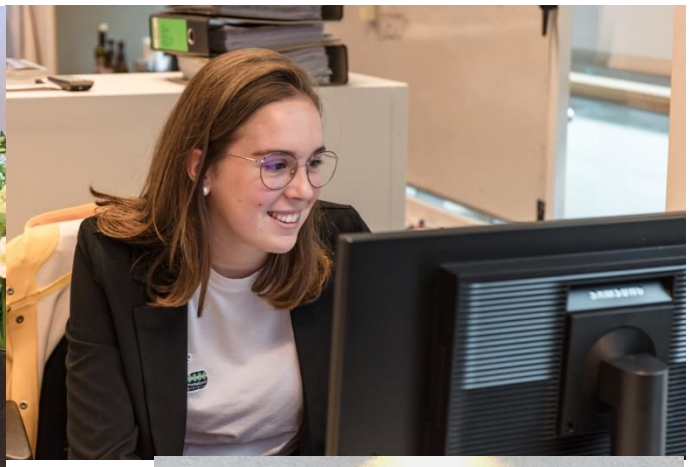

Ik heb voor de Youca Action Day meegelopen met een treinbegeleider van de NMBS. Ik vond dit een hele leuke ervaring en heb er ook leuke mensen ontmoet. Ik heb ook veel meer respect gekregen voor dit beroep. Het is namelijk niet enkel kaartjes controleren, maar ook treinen klaarmaken voor vertrek én de veiligheid controleren. Zelf hebben wij tickets gecontroleerd, stopplaatsen aangekondigd (in het Nederlands, Frans, Duits en Engels), de koninklijke wachtzaal gezien (helaas niet van binnen) alsook de grote zaal van traffic control en nog zoveel meer. Het was een zeer interessante dag! (anoniem)

Hotel Belvedère, een recensie.

Laten we maar beginnen met een bekentenis: hoewel ik een echt kind van de 90s en de 00s ben ligt mijn muzikaal hart toch meer bij de jaren 60, 70 en 80. Laat het nu datzelfde hart zijn dat weer serieuze sprongetjes maakte toen ik voor de tweede keer getuige was van hoe een bonte bende tieners met verve een muzikaal eerbetoon bracht aan die tot de verbeelding sprekende jaren 60 en 70.

Toen dit muziektheater in april 2019 voor een eerste keer de deuren opende (meteen voor een uitverkochte zaal!) was ik net als vele anderen meteen onder de indruk. De bende van *Hotel Belvedère* is immers een fraai voorbeeld van hoe '*the sum of parts*' leidt tot een uniek en groter geheel. Iets waar ik alleen maar met veel (be)/(ver)wondering naar kan kijken.

Het moet u dan ook niet verbazen dat mijn vreugde groot was toen werd aangekondigd dat er in november 2019 een *reprise* kwam met nieuwe nummers en hier en daar een inhoudelijke aanpassing. Gelukkig werd aan het basisbeginsel niet geroerd: een muzikale tijdreis van meer dan twee uur doorheen de sixties en seventies opgehangen aan de kleine en grote gebeurtenissen die zich in hotel afspelen.

Naast de fijn uitgekozen muziek stond ook het prachtige decor in voor het oproepen van de tijdsgeest: van de sanseveria's in de lobby waar een telefoon in bakeliet broederlijk naast een muzikale typmachine staat over een *vintage* salon met obligate platenspeler, retro radio en een oude beeldbuis, dat alles badend in een sepiakleurig licht. Visueel klopte het plaatje perfect.

Anders dan in de eerste voorstelling werd het onderdeel theater net iets prominenter uitgespeeld. De muzikale nummers werden zo beter in het overkoepelende geheel gekaderd

en het bracht de toeschouwer ook meer *comic relief* (bij sommige scènes had je het gevoel dat Basil Fawlty zo het podium kon oplopen).

Tot slot wil ik nog even enkele (voor mij althans) muzikale hoogtepunten belichten: *Mr. Blue Sky* (Electric Light Orchestra) en *New York, New York* (Frank Sinatra) (van deze twee nummers staan momenteel al de video's op YouTube); de *close harmony*-versie van *Swing Low Sweet Chariot*; de improvisatie met het publiek tijdens *Le Freak* (Chic) en uiteraard het afsluitende *What a Wonderful World* (Louis Armstrong) dat ons met een vreemde mix van melancholie en vreugde afscheid deed nemen van Hotel Belvedère.

Mijn muziekminnende hart hoopt dat we in de (nabije?) toekomst echter opnieuw te gast mogen zijn in dit wonderlijke hotel, want ja, ook de jaren 80 en 90 bieden ontelbare mogelijkheden om opnieuw enkele kamers in het hotel te vullen met die bijzonder heerlijke mix van toneel en muziek. Hoe toepasselijk klinken de woorden van de band Journey (1981) dan niet: *Don't stop believin'... Hold on to the feelin*'...

Stijn De Rouck

Hotel Belvedère bestaat uit volgende oud-leerlingen Jules Vandenbussche, Emmannuelle Eekchaudt, Rein Bauwens, Andries Poppe, Mirthe Van der Vurst, Siebe Van Wunnick, Maud Parmentier, Maxim van der Sijpe en huidige leerling Warre Van der Vurst (5WEWI).

Fotografie

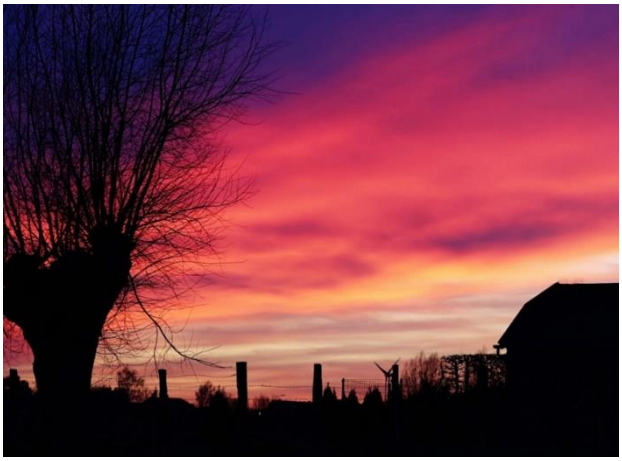

Ik zit in de trein,
de trein van mijn toekomst.
Met vrede en hoop in mijn hart
mijn zorgen achtergelaten.
Terwijl ik naar buiten kijk
schieten flarden van mijn verleden voorbij
die laat ik achter mij.

Ik stap af.

Op de weg liggen al mijn dromen
die op een dag ooit zullen uitkomen.
Ik ga mijn eigen weg
elke dag.

Soms stap ik met tranen, maar meestal met een lach.

Kato Standaert, 3LB2

Rune De Jonge – 6 Wewi1 (René Magritte)

Sportdag valt in het water

De zesdes verlegden hun grenzen op de sportdag op 26 september. Ze zagen hoogtes op het hoogteparcours en dieptes in het moeras tijdens de vlottentocht. Dit speelde zich allemaal af in Poperinge met op de achtergrond het geluid van de gure zeewind. Maar dat hield hen niet tegen om de meest sportieve en grensverleggende activiteiten te doorstaan.

Zodra de zesdes het paintballterein betraden, begaven ze zich als het ware in het niemandsland tussen de twee fronten zoals in de Tweede Wereldoorlog. Het rode team aan de ene kant en het blauwe team aan de andere kant, met de ogen op elkaar gericht en hun paintballgeweer in de hand, klaar om het andere team uit te schakelen. Na het fluitsignaal gingen beiden teams ten aanval, enkele angsthazen schuilden in de 'veilige' loopgraven. Ondertussen probeerden een paar moedige manschappen zo dicht mogelijk bij de vijandige linie te geraken.

Van het modderige oorlogsveld naar het modderige quadparcours. Daar stonden vier woeste rijtuigen klaar om in actie te schieten. De instructeur gaf de nodige uitleg en de zesdes sprongen met een klein hartje maar toch dapper op de quads en begonnen aan het parcours, de ene al wat sneller als de andere. Met enkele schokken begonnen ze, maar na enkele meters vlogen ze al door de bochten. Dit was niet zonder gevaar aangezien het op dat moment aan het regenen was en het parcours veranderde in een glad modderveld. Hierdoor kwamen ze al eens vast te zitten en dan kwam de heldhaftige instructeur hen uit de nood helpen.

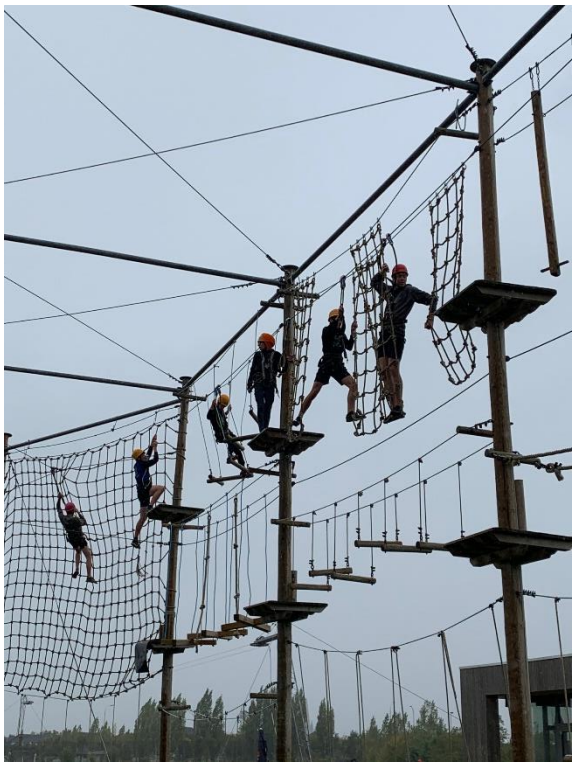

Na deze heftige voormiddag kwamen ze op krachten door een stevige maaltijd te verorberen. Deze was nodig want er stond hun nog een wilde namiddag te wachten. Vol ongeduld telden ze af tot hun middagpauze gedaan was.

Na de middag was er een kille wind opgekomen, waardoor ze er tegenop zagen om in hun zwemkleren buiten te komen. Ze gaven niet op en doorstonden de koude. Bibberend luisterden ze naar de begeleidster die hun de nodige kennis meegaf om een stevig vlot te sjorren en zo het moeras zo droog mogelijk over te

steken. Voor sommigen is dit gelukt, maar anderen vielen overboord en waren drijfnat. Toch gaven ze niet op in hun strijd om het vlot zo snel mogelijk aan de overkant te brengen en de wedstrijd te winnen. Met al hun krachten duwden ze het vlot voort, zowel al peddelend als zwemmend.

Na de modder van hun lijf gewassen te hebben, begaven ze zich in hogere sferen. Letterlijk dan op het hoogteparcours en de deathride. De ene na de andere windvlaag deed de touwen van het hoogteparcours woest heen en weer slingeren. Door de aanmoediging van hun klasgenoten begaven sommigen zich zelfs tot het hoogste niveau. Tijdens het afleggen van het parcours werd de lucht donkergrijs en al na enkele minuten startte een grote regenvlaag. Het water viel met bakken uit de lucht maar hield de klimmers niet tegen, ook al werd al het hout gladder en gleden ze sneller uit. Ze vertrouwden op hun harnas en hun levenslijn en brachten het tot een goed einde.

Moe maar voldaan keerden de zesdes terug naar Lede. Ze waren trots op hun prestaties en namen herinneringen mee voor hun hele leven. Ze genoten van de rust op de bus na deze heftige dag en telden de tijd af tot ze in hun warme douche konden staan, wat zeker welkom was na een hele dag in de regen te moeten lopen met bemodderde schoenen, doorweekte broeken en druipende regenjassen.

Hanne Schollaert en Jolien Berckmoes
6WeWi

Britt Baten - 6 Ecwe

100-dagen

We hebben heel veel geluk gehad dat we toch nog onze 100-dagenweek gehad hebben. Na enkele maanden hard werken en repeteren, leerden we elkaar allemaal nog beter kennen en zijn we dichter naar elkaar toe gegroeid als een (h)echte groep. In het begin waren de repetities wat moeilijk, maar uiteindelijk zijn alle puzzelstukjes toch mooi in elkaar gevallen en hebben we een spetterende show kunnen neerzetten!

Naar jaarlijkse gewoonte was er daarna natuurlijk een superlekker etentje in Den Bonten Os, gevolgd door cake rondbrengen en een laatste keer dansen voor de eerste graad. Op het einde van de dag konden we nog eens genieten van ons vat, dat Maxime en Lily zeker niet een beetje uit het oog verloren waren, maar dat met de geweldige flexibiliteit van Café Wauters nog PERFECT verlopen is!

Van de fuif, eindejaarsreis en het galabal hebben we in maart, april en mei jammer genoeg niet kunnen genieten, maar niet getreurd: we hopen en doen ons best om een vervangeditie te organiseren voor de fuif en het bal in het najaar van 2020, in de mate van het mogelijke!

Een jammer laatste semester, maar een schitterende schoolcarrière om op terug te blikken als laatstejaars!

Freija Van Puyenbroeck (6WEWI1), Hanne Schollaert (6WEWI1), Jolien Berckmoes (6WEWI1), Jutta Van Impe (6WEWI2), Lotte De Cremer (6WEWI1) en Tigerlily Meersschaut (6WEWI2)

SMC Lede in Lockdown

Het zogenaamde Coronavirus heeft ondertussen geen introductie meer nodig. De hele wereld is in de ban van Covid-19 en het ziet er niet meteen naar uit dat ons leven er weer net zoals vroeger gaat uitzien. Ook hier in België kregen we te maken met het virus, waardoor onze samenleving in lockdown moest. Het gevolg hiervan is dat winkels en bedrijven, maar ook scholen dicht gingen. Het Stella-Matutinacollege was geen uitzondering. Hierbij een verslag van de opmars van het Coronavirus en hoe onze school ermee omging.

Het ging allemaal zeer snel. In januari lijkt er nog geen vuiltje aan de lucht. Iedereen begint alweer vol goesting aan het nieuwe jaar, 2020. Wij, als zesdejaars, kijken dan vooral uit naar de naderende 100-dagen en de eindejaarsreis naar Italië. Op het nieuws hoort men wel af en toe iets over een onbekend virus dat de ronde doet in de Chinese stad Wuhan, maar al bij al wordt er door enorm weinig mensen bijzondere aandacht aan geschonken. Bij ons op school wordt het Coronavirus echter wel degelijk in de kijker gezet naar aanleiding van een presentatie Engels over de actualiteit van de maand januari. Toch is er niemand die op dit ogenblik rekening houdt met toestanden die nu helaas reeds “het nieuwe normaal” lijken te zijn.

Ook in februari lijkt er nog geen enkele reden tot paniek in Europa. In andere werelddelen, vooral in Azië, is het coronavirus reeds bezig aan een opmars. Dat weerhoudt de zesdes op onze school er echter niet van om er, na zeer lange en soms stresserende voorbereidingen, een fantastische 100-dagenweek van te maken. Later zal blijken dat dit een eerste onvergetelijk moment zal zijn in een jaar dat we met z’n allen waarschijnlijk niet snel zullen vergeten. Op dat ogenblik gaan wij, zesdejaars, er uiteraard nog vanuit dat met onder andere de eindejaarsreis en het galabal er nog enkele onvergetelijke momenten zullen volgen. We gingen dus allemaal met een goed gevoel de krokusvakantie in. Tijdens de krokusvakantie duiken er echter meer en meer nieuwsberichten op over een toenemend aantal coronagevallen in Noord-Italië en een mogelijke uitbraak van het virus in de rest van Europa.

Na de krokusvakantie begint het virus echt aan zijn opmars door Europa. Vooral via Noord-Italië en Oostenrijk wordt het virus in grote aantallen verspreid. De periode is het hoogseizoen voor wintersport en vele buitenlandse toeristen lopen er Covid-19 op. Door de lange incubatietijd van het virus krijgen de mensen pas wanneer ze weer thuis zijn ziekteklachten. Ook België ontsnapt niet aan het virus. Het Coronavirus, dat één à twee maanden geleden nog een ver-van-mijn-bed-show was, heeft nu ook ons land bereikt. Terwijl Italië al volledig in lockdown gaat, begint ons land met het afraden van massabijeenkomsten. Hierdoor sneuvelen onze eindejaarsreis naar Italië en (voorlopig) onze fuif en galabal. Vooral het verlies van onze eindejaarsreis, ondanks de ongelofelijke inspanningen van het schoolbestuur en de organisatoren, is heel spijtig aangezien dat iets onvervangbaars is. Dit valt uiteraard niet te vergelijken met wat de slachtoffers van het virus en hun familie moeten doormaken. In deze tijden primeert de gezondheid.

Kort daarop, vrijdagmorgen 13 maart, staat het land op met het nieuws dat ook ons land vanaf 14 maart in quarantaine gaat en de lessen dus opgeschort worden. Die laatste dag op school is nogal surreëel. Niemand heeft zoiets al meegemaakt. Men heeft ook geen idee wat er komen gaat. Wanneer kunnen we terug naar school? Hoe gaan de lessen op afstand verlopen? Alleen de toekomst zal het uitwijzen.

Na het weekend beginnen we met de lessen vanop afstand. De leerkrachten hebben heel wat tijd gespendeerd aan het maken van opdrachten om zelfstandig de leerstof te verwerken. Dit is niet altijd simpel, voor de leerkrachten noch voor de leerlingen. Het is voor ons allen aanpassen in deze uitzonderlijke situatie. De nieuwe manier van lesgeven ligt sommigen iets beter dan anderen, maar er is voldoende hulp beschikbaar van leerkrachten en medestudenten.

De eerste paar weken in quarantaine zijn soms wat chaotisch. De opdrachten en videolessen komen binnen via heel wat verschillende kanalen, niet altijd op even regelmatige tijdstippen. Maar we slaan er ons wel door. Het is voor iedereen een ongewone situatie.

Na de paasvakantie wordt er wat bijgestuurd en verandert de manier van werken een beetje. Er is nu een schema aan het begin van elke week dat een overzicht geeft van het werk dat moet gebeuren en tegen welke deadlines. Op die manier is het makkelijker om te plannen.

Op het moment van schrijven is het nog onduidelijk hoe en wanneer we nu juist opnieuw naar school kunnen gaan. Wij zullen als laatstejaars hoogstwaarschijnlijk als eersten de lessen

hervatten, maar verder valt het af te wachten. Eén ding staat vast: het is in ieder geval een opmerkelijk jaar.

In deze moeilijke periode zijn er echter enkele lichtpuntjes. Eén daarvan is Radio SMC, een dagelijks radioprogramma tussen 12 en 13 uur. Een uur lang kan iedereen zijn geliefde plaatjes aanvragen op Radio Lede. Dat alles wordt aan elkaar gepraat door SMC-leerkracht en radiopresentator van dienst, Arnout Willockx. Op die manier kunnen de leerlingen een bemoedigende boodschap meegeven aan hun vrienden op school, hun leerkrachten... Het idee had snel veel succes en de verzoekjes stroomden binnen. Zelfs Radio 2 merkte Radio SMC op en interviewde Arnout Willockx hierover. Het concept is intussen een aantal weken oud, dus vond men dat het tijd was voor iets anders. Zo zullen de volgende weken de uitzendingen in het kader staan van de verzoekjes van één bepaalde klas per dag. Bedankt Meneer Willockx & Radio Lede voor het toffe initiatief!

We willen dit artikel daarnaast ook aangrijpen als gelegenheid om de school te bedanken voor de goeie begeleiding die we als leerlingen nog steeds krijgen. Ook in deze moeilijke periode is onze school erin geslaagd zich aan te passen en dat verdient toch wel veel respect.

Thomas Eeraerts & Rune De Jonge

Sarah De Keukeleire - 6 Ecm2 (John Singer Sargent)

Familienieuws

Geboorten

22-03-2019	**LIESE**	Dochtertje van Jurgen en Evi Maes–Van Liedekerke. Evi is leerkracht op onze school.
01-07-2019	**AARON**	Zoontje van Stijn en Lissa Van Wijmeersch-Cannoot, kleinzoon van Sofie Verleyen, opvoeder op onze school.
21-07-2019	**JAN**	Zoontje van Michiel en Evelien De Both-Goessens. Michiel is leerkracht op onze school.
13-08-2019	**SIEG**	Zoontje van Klaas en Katrien Wille-Van den Bossche, kleinzoon van Magda De Rick en neefje van Sander Wille, leerkrachten op onze school.
19-09-2019	**LOUIS**	Zoontje van Koen en Annelien Coppens–Leyman. Annelien is leerkracht op onze school.
17-11-2019	**KOBE**	Zoontje van Gilles en Riet Dubernard–Cools, kleinzoon van Anne Vermeersch en neefje van Mien Cools, leerkrachten op onze school.
01-01-2020	**MIRTHE**	Dochtertje van Ruben en Charlotte Van den Broeck-Sonck. Charlotte is leerkracht op onze school.
02-01-2020	**KASPER**	Zoontje van Bert en Freya Van den Abbeele-Verlee. Bert is oud-collega en Freya is leerkracht een leerlingbegeleider op onze school.
06-02-2020	**NORA**	Dochtertje van Kevin en Heleen Roeleveld-Snauwaert. Heleen is leerkracht op onze school.
21-02-2020	**PAULINE**	Dochtertje van Frederik en Ilse Eeckhout-Speliers. Frederik is leerkracht op onze school.
09-06-2020	**HAZEL**	Dochtertje van Evert en Helene Walravens-Cosyn. Evert en Helene zijn leerkrachten op onze school.
09-06-2020	**NINA**	Dochtertje van John en Debbie Van Eeckaute-Wauters. Fiere meter Melissa Wauters is leerkracht en leerlingbegeleider op onze school.

Huwelijken

Op 13 december 2019 huwden **Nicolas De Vos** en **Jolien Van Damme**. Jolien is leerkracht op onze school.

Overlijdens

02-09-2018 De heer **François Janssens**, echtgenoot van mevrouw Jenny De Maeseneer, grootvader van Margot Roelandt (2MF).

18-09-2018 De heer **Raymond Roelandt**, weduwnaar van mevrouw Adrienne Volckaert, grootvader van Margot Roelandt (2MF).

20-06-2019 De heer **George Van Lierde**, echtgenoot van mevrouw Maria Brondeel, grootvader van Ruben (6ECM1) en Tess (4WE1) Craeye.

31-07-2019 De heer **Roland Troch**, echtgenoot van Marie-Louise Haentjens, schoonbroer van Marianne Govaert, leerkracht op onze school.

19-08-2019 De heer **Rik Van den Eynde** echtgenoot van mevrouw Anne Van de Wiele. Anne is oud-leerkracht.

17-09-2019 Mevrouw **Hilda Van Landeghem**, weduwe van de heer Julien De Bergé, grootmoeder van Nele Holdorp (6WEWI1).

27-09-2019 De heer **Hans Berg**, weduwnaar van Willy en Miep en grootvader van Stef (2MD) en Jitske (1MA) Vernelen.

29-09-2019 De heer **Eddy De Vuyst**, echtgenoot van mevrouw Margot D'Hondt, grootvader van Maite Thienpont (2MD).

05-10-2019 Mevrouw **Ann Podevyn**, weduwe van de heer Etienne Janssens, grootmoeder van Ruben (4WE3) en Quinten (3LB2) De Cock.

06-10-2019 De heer **Bertrand Segaert**, weduwnaar van mevrouw Sabine Desloovere, grootvader van Sylvie Desmet, opvoeder op onze school.

21-10-2019 De heer **Arthur Van Driessche**, echtgenoot van mevrouw Lieve Raemdonck, grootvader van Juul De Buyst (6WEWI2).

23-10-2019 De heer **Amandus Bauwens**, weduwnaar van mevrouw Irène De Paepe, grootvader van Morgane Bauwens (4LB1).

31-10-2019 De heer **Frans Temmerman**, echtgenoot van mevrouw Anita De Paepe, schoonbroer van Patricia De Paepe, poetsvrouw op onze school.

09-11-2019 De heer **George De la Marche**, weduwnaar van mevrouw Magda De Brouwer, grootvader van Ayco (3ECA2) en Daan (1MB) Thelen.

14-11-2019 De heer **Jozef Borms**, echtgenoot van mevrouw Gerogette Timmerman, grootvader van Siska Verzelen (4LB1).

15-11-2019 Mevrouw **Georgette Galle**, weduwe van de heer Octaaf De Corte, grootmoeder van Fien Baetens (6LM).

20-11-2019 De heer **Raf Urmel**, echtgenoot van mevrouw Hilda Langeraert, grootvader van Heleen Snauwaert, leerkracht op onze school.

23-11-2019 Mevrouw **Paula Praet**, weduwe van de heer Frans Rogiers, overgrootmoeder van Maaike Van Langenhoven (2LA).

07-12-2019 De heer **Lucien Bloem**, echtgenoot van mevrouw Christiane Verhoeyen, grootvader van Amani Bloem (2ME).

10-12-2019 De heer **Marcel Meert**, echtgenoot van mevrouw Roos Bekaert, grootvader van Febe (6MWE1) en Arne (3LB1) Meert.

24-12-2019 Mevrouw **Maria Van Heck**, weduwe van de heer Albert Van Caelenberg, grootmoeder van Marlies Poppe (4ECA2).

30-12-2019 Mevrouw **Angeline Verbruggen**, weduwe van de heer Lucien Cloetens, overgrootmoeder van Faye (4WE1) en Virgie (2LB) Cloetens.

04-01-2020 De heer **Willem De Coen**, echtgenoot van mevrouw Betty Camphijn, grootnonkel van Julie Branteghem (1MD).

06-01-2020 Mevrouw **Marie Jeanne Van Zandycke**, echtgenote van de heer Cyriel Standaert, schoonmoeder van Ine Peynsaert, leerkracht op onze school en grootmoeder van Ewoud (5ECWI) en Kato (3LB2) Standaert.

16-01-2020 Mevrouw **Adrienne De Beer**, weduwe van de heer Marcel De Backer, grootmoeder van Debby De Ridder, leerkracht op onze school.

29-01-2020 Mevrouw **Monique Van Cauter**, echtgenote van de heer Dirk De Bruycker, groottante van Lien Bruggeman (3ECB).

27-03-2020 De heer **Adriaan De Smet**, echtgenoot van mevrouw Lucienne Baert, vader van Hilde De Smet, directeur op onze school.

08-04-2020 Mevrouw **Celina De Coninck**, echtgenote van de heer Roger Verbraekel, grootmoeder van Lore De Rick (2MC).

12-04-2020 De heer **Gilbert Leus**, weduwnaar van mevrouw Eliza De Pauw, grootvader van Liesbeth Leus, leerkracht op onze school.

13-04-2020 De heer **Norbert Herreman**, weduwnaar van mevrouw Lea Van Impe, grootvader van Sofie Herreman (5ECM1).

19-05-2020 Mevrouw **Yvonne Walraevens**, weduwe van de heer Theofiel De Swaef, moeder van Lieve De Swaef, leerkracht op onze school.

11-06-2020 Mevrouw **Anne-Marie Cousy**, grootmoeder van Victor (4WE2) en Chloë (1ME) Claes.

12-06-2020 De heer **Remi Van Hauwermeiren**, echtgenoot van mevrouw Rita Van Peteghem, grootvader van Stef (6WEWI2) en Lore (4WE2) Van Hauwermeiren.

KOERIER 2019-2020

Stella Matutina College